

2. MOJŽIŠOVA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40																	

KAPITOLA 1

Tato jsou pak jména synů Izraelských, kteříž vešli do Egypta s Jákobem; každý s čeledí svou přišel:

² Ruben, Simeon, Léví a Juda;

³ Izachar, Zabulon a Beniamin;

⁴ Dan a Neftalím, Gád a Asser.

⁵ A bylo všech osob poslých z bedr Jákobových sedmdesáte duší; Jozef pak byl v Egyptě.

⁶ I umřel Jozef a všickni bratří jeho, a všecken ten rod.

⁷ Synové pak Izraelští rozmnožili se a rodili se v hojnosti; a rozhojňovali se, i zsilili se náramně velmi, a naplněna jest jimi země.

⁸ V tom povstal král nový v Egyptě, kterýž neznal Jozefa.

⁹ Ten řekl lidu svému: Aj, lid synů Izraelských jest mnohý a silnější nad nás.

¹⁰ Nuže, opatrně sobě počínejme před ním, aby se nerozmohl; a když by přišla válka, aby se nepřipojil i on k nepřatelům našim, a nebojoval proti nám, a nevyšel z země.

¹¹ Protož ustanovili nad ním úředníky, kteříž by plat vybírali, aby je trápili břemeny svými. I vystavěl lid Izraelský Faraonovi města skladů, Fiton a Ramesses.

¹² Ale čím více trápili jej, tím více rostl a tím se více rozmáhal. I vzali sobě syny Izraelské v ošklivost.

¹³ A tak podrobovali Egyptští syny Izraelské v službu těžkou.

¹⁴ A k hořkosti přivodili život jejich robotami těžkými, v hlině a cihlách a ve všelijakém díle na poli, mimo všelikou potřebu svou, k níž práce jejich užívali nenáležitě a bez lítosti.

¹⁵ I poručil král Egyptský babám Hebrejským, z nichž jedna sloula Sefora a druhá Fua,

¹⁶ A řekl: Když budete pomáhati ženám Hebrejským při porodu, a uzříte, že již rodí, byl-li by syn, zabíte ho, pakli dcera, tedy ať jest živa.

¹⁷ Bály se pak ty baby Boha, a nečinily tak, jakž jim poručil král Egyptský, ale živých nechávaly pacholíků.

¹⁸ Povolav tedy bab král Egyptský, mluvil jim: Proč jste to učinily, že jste živé zachovaly pacholíky?

¹⁹ I odpověděly baby Faraonovi: Nejsou ženy Hebrejské jako ženy Egyptské; nebo ony jsou silnějšího přirození. Dříve než přijde k nim baba, ony porodí.

²⁰ I učinil dobře Bůh těm babám. A rozmnožen jest lid, a zsilili se velmi.

²¹ Stalo se pak proto, že se bály baby ty Boha, vzdělal jim domy.

²² I přikázal Farao všemu lidu svému, řka: Každého syna, kterýž se narodí, do řeky uvrzte; každé pak dcery nechte živé.

KAPITOLA 2

Odšed pak muž jeden z domu Léví, vzal dceru z pokolení Léví.

² I počala žena ta, a porodila syna; a viduci, že jest krásný, kryla ho za tři měsíce.

³ A když ho nemohla déle tajiti, vzala mu ošitku z sítí, a omazala ji klím a smolou; a vložila do ní to dítě, a vyložila do rákosí u břehu řeky.

⁴ A postavila sestru jeho zdaleka, aby zvěděla, co se s ním dítí bude.

⁵ A v tom sešla dcera Faraonova, aby se myla v řece; a děvečky její procházely se po břehu řeky. A uzřevši ošitku mezi rákosím, poslala děvečku svou, a vzala ji.

⁶ A když otevřela, uzřela dítě; a aj, plakalo pacholátko. A slitovavši se nad ním, řekla: Z dětí Hebrejských jest toto.

⁷ I řekla sestra jeho k dceři Faraonově: Mám-li jíti a zavolati tobě chůvy z žen Hebrejských, kteráž by odchovala tobě dítě?

⁸ Odpověděla dcera Faraonova: Jdi. Tedy šla děvečka a zavolala matky toho dítěte.

⁹ I řekla jí dcera Faraonova: Vezmi toto dítě, a odchovej mi je; a jáť dám mzdu tvou. I vzala žena dítě, a chovala je.

¹⁰ A když odrostlo pachole, dovedla je k dceři Faraonově, kteráž jej měla za syna; a nazvala jméno jeho Mojžíš, řkuci: Nebo jsem ho z vody vytáhla.

¹¹ I stalo se ve dnech těch, když vyrostl Mojžíš, že vyšel k bratřím svým, a hleděl na trápení jejich. Uzřel také muže Egyptského, an tepe muže Hebrejského, jednoho z bratrů jeho.

¹² (2:11) A sem i tam se ohlédna, vida, že žádného tu není, zabil Egyptského, a zahrabal jej v písku.

¹³ (2:12) Vyšed potom druhého dne, a aj, dva muži Hebrejští vadili se. I řekl tomu, kterýž křivdu činil: Proč tepeš bližního svého?

¹⁴ (2:13) Kterýžto odpověděl: Kdo tě ustanovil knížetem a soudcí nad námi? Zdali zabiti mne myslíš, jako jsi zabil Egyptského? Protož ulekl se Mojžíš a řekl: Jistě známá jest ta věc.

¹⁵ (2:14) A uslyšav Farao tu věc, hledal zabiti Mojžíše. Ale Mojžíš utekl od tváří Faraonovy, a bydlil v zemi Madianské; i usadil se podlé studnice.

¹⁶ (2:15) Kníže pak Madianské mělo sedm dcer. Kteréžto přišedše, vážily vodu, a nalívaly do koryt, aby napájely dobytek otce svého.

¹⁷ (2:16) I přišli pastýři, a odehnali je. Tedy Mojžíš vstav, pomohl jim a napojil dobytek jejich.

¹⁸ (2:17) A když se navrátily k Raguelovi, otci svému, řekl on: Jakž jste to dnes tak brzo přišly?

¹⁹ (2:18) Odpověděly: Muž Egyptský vysvobodil nás z ruky pastýřů; ano také ochotně navázil nám vody, a napojil dobytek.

²⁰ (2:19) I řekl dcerám svým: Kdež pak jest? Pročež jste pustily muže toho? Povolte ho, ať pojí chleba.

²¹ (2:20) A svolil Mojžíš k tomu, aby bydlil s mužem tím. Kterýžto dal Zeforu, dceru svou, Mojžíšovi.

- ²² (2:21) I porodila syna, a nazval jméno jeho Gerson; nebo řekl: Příchozí jsem byl v zemi cizí.
- ²³ (2:22) Stalo se pak po mnohých časích, že umřel král Egyptský; a synové Izraelští úpěli pro roboty, a křičeli. I vstoupil k Bohu křik jejich pro roboty.
- ²⁴ (2:23) A uslyšel Bůh naříkání jejich, a rozpomenul se Bůh na smlouvu svou s Abrahamem, Izákem a Jákobem.
- ²⁵ (2:24) I vzhlédl Bůh na syny Izraelské, a poznal Bůh.

KAPITOLA 3

Mojžíš pak pásł dobytek Jetry tchána svého, kněze Madianského, a hnav stádo po poušti, přišel až k hoře Boží Oréb.

² Tedy ukázal se mu anděl Hospodinův v plameni ohně z prostředku kře. I viděl, a aj, keř hořel ohněm, a však neshořel.

³ Protož řekl Mojžíš: Půjdu nyní, a spatřím vidění toto veliké, proč neshoří keř.

⁴ Vida pak Hospodin, že jde, aby pohleděl, zavolal naň Bůh z prostředku kře, a řekl: Mojžíši, Mojžíši! Kterýžto odpověděl: Aj, teď jsem.

⁵ I řekl: Nepřistupuj sem, szuj obuv svou s noh svých; nebo místo, na kterémž ty stojíš, země svatá jest.

⁶ A řekl: Já jsem Bůh otce tvého, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův, a Bůh Jákobův. I zakryl Mojžíš tvář svou, (nebo se bál), aby nepatřil na Boha.

⁷ Jemužto řekl Hospodin: Zřetelně viděl jsem trápení lidu mého, kterýž jest v Egyptě; a křik jejich pro přísnost úředníků jeho slyšel jsem; nebo znám bolesti jeho.

⁸ Protož jsem sstoupil, abych vysvobodil jej z ruky Egyptských, a vyvedl jej z země té do země dobré a prostranné, do země oplývající mlékem a strdí, na místa Kananejského a Hetejského, a Amorejského a Ferezejského, a Hevejského a Jebuzejského.

⁹ Nebo nyní, aj, křik synů Izraelských přišel ke mně; viděl jsem také i ssoužení, jímž je ssuzují Egyptští.

¹⁰ Protož, nyní pod' a pošli tě k Faraonovi; a vyvedeš lid můj, syny Izraelské z Egypta.

¹¹ I řekl Mojžíš Bohu: Kdo jsem já, abych šel k Faraonovi, a abych vyvedl syny Izraelské z Egypta?

¹² I odpověděl: Však budu s tebou; a toto budeš mítí znamení, že jsem já tě poslal: Když vyvedeš lid ten z Egypta, sloužiti budete Bohu na hoře této.

¹³ I řekl Mojžíš Bohu: Aj, já půjdu k synům Izraelským a dím jim: Bůh otců vašich poslal mne k vám. Řeknou-li mi: Které jest jméno jeho? co jim odpovím?

¹⁴ I řekl Bůh Mojžíšovi: JSEM, KTERÝŽ JSEM. Řekl dále: Takto díš synům Izraelským: JSEM poslal mne k vám.

¹⁵ Řekl ještě Bůh Mojžíšovi: Takto díš synům Izraelským: Hospodin, Bůh otců vašich, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův, a Bůh Jákobův poslal mne k vám; toť jest jméno mé na věčnost, a tať jest památka má po všecy věky.

¹⁶ Jdi, a shromáždě starší Izraelské, mluv jim: Hospodin Bůh otců vašich ukázal mi se, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův, a Bůh Jákobův, řka: Rozpomínaje, rozpomenul jsem se na vás, a na to, co se vám dalo v Egyptě.

¹⁷ Protož jsem řekl: Vyvedu vás z trápení Egyptského do země Kananejského, a Hetejského, a Amorejského, a Ferezejského, a Hevejského, a Jebuzejského, do země oplývající mlékem a strdí.

¹⁸ I poslechnou hlasu tvého. Půjdeš pak ty a starší Izraelští k králi Egyptskému, a dítě jemu: Hospodin Bůh Hebrejský potkal se s námi; protož nyní, necht' medle jdeme cestou tří dnů na poušť, abychom obětovali Hospodinu Bohu našemu.

¹⁹ Ale já vím, žeť vám nedopustí král Egyptský jíti; leč v ruce silné.

²⁰ Protož vztáhnu ruku svou, a bítí budu Egypt divnými věcmi svými, kteréž činiti budu u prostřed něho; a potom propustí vás.

²¹ A dám milost lidu tomuto před očima Egyptských. I stane se, že když půjdete, neodejdete prázdní.

²² Ale vypůjčí žena od sousedy své, a od hospodyně domu svého klínů stříbrných, a klínů zlatých a roucha; i vložíte to na syny a na dcery své, a tak obloupíte Egypt.

KAPITOLA 4

Odpověděl pak Mojžíš, a řekl: Aj, neuvěří mi, ani uposlechnou hlasu mého; nebo řeknou: Neukázalť se tobě Hospodin.

² Tedy řekl jemu Hospodin: Co jest to v ruce tvé? Odpověděl: Hůl.

³ I řekl: Vrz ji na zem. I povrhl ji na zem, a obrácena jest v hada; a utíkal Mojžíš před ním.

⁴ Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou, a chyt' ho za ocas. Kterýžto vztáh ruku svou, chytil jej, a obrácen jest v hůl v rukou jeho.

⁵ Aby věřili, že se ukázal tobě Hospodin, Bůh otců jejich, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.

⁶ Potom zase řekl jemu Hospodin: Vlož nyní ruku svou za řadra svá. I vložil ruku svou za řadra svá; a vyňal ji, a aj, ruka jeho byla malomocná, bílá jako sních.

⁷ Řekl opět: Vlož ruku svou zase v řadra svá. Kterýž vložil ruku svou zase v řadra svá; a vyňal ji z řader svých, a aj, učiněna jest zase jako jiné tělo jeho.

⁸ I budeť, jestliže neuvěří tobě, a neposlechnou hlasu a znamení prvního, uvěří hlasu a znamení druhému.

⁹ A pakli neuvěří ani těm dvěma znamením, a neuposlechnou hlasu tvého, tedy nabereš vody z řeky, a vyliješ ji na zem; a promění se vody, kteréž vezmeš z řeky, a obrátí se v krev na zemi.

¹⁰ I řekl Mojžíš Hospodinu: Prosím, Pane, nejsem muž výmluvný, aniž prvé, ani jakž jsi mluvil s služebníkem svým; nebo zpozdlých úst a neohbitého jazyku jsem.

¹¹ Jemuž odpověděl Hospodin: Kdo dal ústa člověku? Aneb kdo může učiniti němého, neb hluchého, vidoucího, neb slepého? Zdali ne já Hospodin?

¹² Nyní tedy jdi, a já budu v ústech tvých, a naučím tě, co bys mluvití měl.

¹³ I řekl: Slyš mne, Pane, pošli, prosím, toho, kteréhož poslati máš.

¹⁴ A rozhněvav se velmi Hospodin na Mojžíše, řekl: Zdaliž nemáš Arona bratra svého z pokolení Léví? Víím, že on výmluvný jest; ano aj, sám vyjde v cestu tobě, a vida tebe, radovati se bude v srdci svém.

¹⁵ Ty mluvití budeš k němu, a vložíš slova v ústa jeho; a já budu v ústech tvých a v ústech jeho, a naučím vás, co byste měli činiti.

¹⁶ A on mluvití bude za tebe k lidu; a bude tobě on za ústa, a ty budeš jemu za Boha.

¹⁷ Hůl pak tuto vezmeš v ruku svou, kterouž činiti budeš ta znamení.

¹⁸ Tedy odšed Mojžíš, navrátil se k Jetrovi tchánu svému, a řekl jemu: Necht' jdu nyní, a navrátím se k bratrům svým, kteříž jsou v Egyptě, a pohledím, jsou-li ještě živi. I řekl Jetro Mojžíšovi: Jdi v pokoji.

- ¹⁹ Nebo řekl byl Hospodin Mojžíšovi v zemi Madianské: Jdi, navrať se do Egypta; nebo zemřeli jsou všickni muži, kteříž hledali bezživotí tvého.
- ²⁰ A vzav Mojžíš ženu svou, a syny své, vsadil je na osla, aby se navrátil do země Egyptské; vzal také Mojžíš hůl Boží v ruku svou.
- ²¹ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Když půjdeš a navrátíš se do Egypta, hled', abys všechny zázraky, kteréž jsem složil v ruce tvé, činil před Faraonem. Jáť pak zatvrdím srdce jeho, aby nepropustil lidu.
- ²² Protož díš Faraonovi: Toto praví Hospodin: Syn můj, prvorozený můj jest Izrael.
- ²³ I řekl jsem tobě: Propust' syna mého, ať slouží mi; a nechtěl jsi ho propustiti. Aj, já zabiji syna tvého, prvorozeného tvého.
- ²⁴ I stalo se, když byl Mojžíš na cestě v hospodě, že se obořil na něj Hospodin, a hledal ho usmrtiti.
- ²⁵ Tedy vzala Zefora nůž ostrý, a obřezala neobřízku syna svého, kteroužto vrhla k nohám jeho, řkuci: Zajisté ženich krví jsi mi.
- ²⁶ I nechal ho. Ona pak nazvala ho tehdáž ženichem krví pro obřezání.
- ²⁷ Řekl také Hospodin Aronovi: Jdi vstříc Mojžíšovi na poušť. I šel a potkal se s ním na hoře Boží, a políbil ho.
- ²⁸ A vypravoval Mojžíš Aronovi všechna slova Hospodinova, kterýž ho poslal, i o všech znameních, kteráž přikázal jemu.
- ²⁹ Tedy šel Mojžíš s Aronem, a shromáždili všechny starší synů Izraelských.
- ³⁰ I mluvil Aron všechna slova, kteráž byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, a činil znamení před očima lidu.
- ³¹ A uvěřil lid, když uslyšeli, že navštívil Hospodin syny Izraelské, a že viděl ssoužení jejich. A sklonivše se, poklonu učinili.

KAPITOLA 5

Potom pak přišli Mojžíš s Aronem, a řekli Faraonovi: Takto praví Hospodin, Bůh Izraelský: Propust' lid můj, ať mi slaví svátky na poušti.

- ² Odpověděl Farao: Kdo jest Hospodin, abych poslechl hlasu jeho a propustil Izraele? Hospodina neznám, Izraele také nepropustím.
- ³ I řekli: Bůh Hebrejský potkal se s námi. Necht' medle jdeme cestou tří dní na poušť, a obětujeme Hospodinu Bohu našemu, aby nedopustil na nás moru neb meče.
- ⁴ I řekl jim král Egyptský: Proč ty Mojžíši a Arone, odtrhujete lid od prací jejich? Jděte k robotám svým.
- ⁵ Řekl také Farao: Hle, již nyní mnoho jest lidu toho v zemi, a vy odvozujete je od robot jejich.
- ⁶ I přikázal Farao v ten den úředníkům nad lidem a šafářům jeho, řka:
- ⁷ Nedávejte již více slámy lidu k děláni cihel jako prvé; nechat' jdou sami a sbírají sobě slámu.
- ⁸ Však touž summu cihel, kterouž udělávali prvé, uložte na ně, nic neujímejte z ní; neboť zahálají, a protož volají, řkouce: Podme, obětujme Bohu našemu.
- ⁹ Necht' se přitíží robot mužům těm; a necht' pracují v nich, aby se neohlédali na slova lživá.
- ¹⁰ Vyšedše tedy úředníci nad lidem a šafáři jeho, mluvili k lidu, řkouce: Takto praví Farao: Já nebudu vám dávat slámu.

- 11** Sami jděte, beřte sobě slámu, kdekoli naleznete; ale nic nebude ujato díla vašeho.
- 12** I rozběhl se lid po vší zemi Egyptské, aby trhal strniště místo slámy.
- 13** A úředníci nutili je, řkouce: Vyplňte díla svá, úkol denní v den jeho, jako když sláma byla.
- 14** I biti jsou šafáři synů Izraelských, kteréž ustanovili nad nimi úředníci Faraonovi, a mluveno k nim: Proč jste nevyplnili úkolu svého v díle cihel, jako prvé, ani včera ani dnes?
- 15** I přišli šafáři synů Izraelských, a volali k Faraonovi, řkouce: Proč tak děláš služebníkům svým?
- 16** Slámy se nedává služebníkům tvým, a říkají nám: Dělejte cihly; a hle, služebníci tvoji biti bývají, a hřeší lid tvůj.
- 17** I řekl: Zahálíte, zahálíte, a protož mluvíte: Podme, obětujme Hospodinu.
- 18** Protož nyní jděte, dělejte; slámy se vám dávati nebude, ale vy summu cihel vyplňujte.
- 19** Vidouce šafáři synů Izraelských, že zle s nimi, poněvadž řečeno: Neužmete počtu cihel vašich z úkolu denního v den jeho,
- 20** Potkali se s Mojžíšem a Aronem, kteříž stáli, aby jim vstříc vyšli, když by se vraceli od Faraona.
- 21** A mluvili jim: Pohlediž Hospodin na vás, a sud'; nebo zošklivili jste nás před Faraonem a služebníky jeho, a dali jste meč v ruku jejich, aby nás zamordovali.
- 22** I navrátil se Mojžíš k Hospodinu a řekl: Pane, proč jsi tyto zlé věci uvedl na lid tento? Proč jsi mne sem poslal?
- 23** Nebo od té chvíle, jakž jsem všel k Faraonovi, abych mluvil jménem tvým, hůře nakládá s lidem tímto, a ty jsi vždy nevysvobodil lidu svého.

KAPITOLA 6

Odpověděl Hospodin Mojžíšovi: Nyní užříš, co učiním Faraonovi; nebo v ruce silné propustí je, a v ruce mocné vyžene je z země své.

- 2** Mluvil ještě Bůh k Mojžíšovi a řekl jemu: Já jsem Hospodin.
- 3** Ukázalť jsem se zajisté Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi v tom, že jsem Bůh silný všemohoucí; ale v jménu mém, Hospodin, nejsem poznán od nich.
- 4** K tomu utvrdil jsem smlouvu svou s nimi, že jim dám zemi Kananejskou, zemi putování jejich, v níž pohostinu byli.
- 5** Nad to, já slyšel jsem křik synů Izraelských, kteréž Egyptští v službu podrobují, a rozpomenul jsem se na smlouvu svou.
- 6** Protož pověz synům Izraelským: Já jsem Hospodin, a vyvedu vás z robot Egyptských, a vytrhnu vás z služby jejich, a vysvobodím vás v ruce vztažené a skrze soudy veliké.
- 7** A vezmu vás sobě za lid, a budu vám za Boha; a zvíte, že jsem Hospodin Bůh váš, vysvobozující vás z robot Egyptských.
- 8** Uvedu vás také do země, o níž jsem, zdvihna ruku svou, přísáhl, že ji dám Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi; a dám ji vám v dědictví; Já Hospodin.
- 9** I mluvil tak Mojžíš synům Izraelským; ale neslyšeli Mojžíše pro úzkost ducha a službu přetěžkou.
- 10** Protož mluvil Hospodin Mojžíšovi, řka:
- 11** Vejdi, mluv Faraonovi králi Egyptskému, ať propustí syny Izraelské z země své.
- 12** I mluvil Mojžíš před Hospodinem, řka: Hle, synové Izraelští neposlechli mne, kterakž

tedy poslechne mne Farao, a já jsem zpozdilý v řeči?

13 I mluvil Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, a přikázání dal jim k synům Izraelským a k Faraonovi králi Egyptskému, aby vyvedli syny Izraelské z země Egyptské.

14 Tito jsou přední v čeledech otců svých. Synové Rubenovi, prvorozeného Izraelova: Enoch, Fallu, Ezron a Charmi. Ty jsou čeledi Rubenovy.

15 Synové pak Simeonovi: Jamuel, Jamin, Ahod, Jachin, Sohar a Saul, syn Kananejské. Ty jsou čeledi Simeonovy.

16 A tato jsou jména synů Lévi v rodech jejich: Gerson, Kahat a Merari. Let pak života Lévi bylo sto třidceti a sedm let.

17 Synové Gerson: Lebni a Semei po čeledech svých.

18 A synové Kahat: Amram, Izar, Hebron a Uziel. Let pak života Kahat bylo sto třidceti a tři léta.

19 A synové Merari: Moholi a Musi. Ty jsou čeledi Lévi v rodech svých.

20 Pojal pak Amram ženu Jochebed, tetu svou, sobě za manželku, kterážto porodila mu Arona a Mojžíše. A let života Amramova bylo sto třidceti a sedm let.

21 Synové také Izarovi: Chore, Nefega Zechri.

22 A synové Uzielovi: Mizael, Elzafan a Sethri.

23 Pojal pak Aron Alžbětu, dceru Aminadabovu, sestru Názonovu, sobě za manželku; kterážto porodila jemu Nádaba, Abiu, Eleazara a Itamara.

24 Synové pak Chore: Asser, Elkana a Abiazaf. Ty jsou čeledi Choritských.

25 Eleazar pak syn Aronův vzal jednu ze dcer Putielových sobě za manželku; kteráž mu porodila Fínesa. Ti jsou přední z otců Levítských po čeledech svých.

26 To jest ten Aron a Mojžíš, jimž řekl Hospodin: Vyved'te syny Izraelské z země Egyptské po houfích jejich.

27 Tito jsou, kteříž mluvili Faraonovi, králi Egyptskému, aby vyvedli syny Izraelské z Egypta; toť jest ten Mojžíš a Aron.

28 Stalo se pak, když mluvil Hospodin k Mojžíšovi v zemi Egyptské,

29 Že mu řekl takto: Já Hospodin; mluv k Faraonovi, králi Egyptskému, všecko, což já mluvím tobě.

30 A řekl Mojžíš před Hospodinem: Aj, já jsem zpozdilý v řeči, kterakž tedy poslouchati mne bude Farao?

KAPITOLA 7

1 řekl Hospodin Mojžíšovi: Aj, ustanovil jsem tě za Boha Faraonovi; Aron pak bratr tvůj bude prorokem tvým.

2 Ty mluviti budeš všecko, což tobě přikáží; Aron pak bratr tvůj mluviti bude k Faraonovi, aby propustil syny Izraelské z země své.

3 Ale jáť zatvrdím srdce Faraonovo, a množiti budu znamení svá a zázraky své v zemi Egyptské.

4 Aniž poslechne vás Farao. I vzložím ruku svou na Egypt, a vyvedu vojska svá, lid svůj, syny Izraelské, z země Egyptské skrze soudy veliké.

5 I zvědíť Egyptští, že já jsem Hospodin, když vztáhnu ruku svou na Egypt; a vyvedu syny Izraelské z prostředku jich.

6 Tedy učinil Mojžíš a Aron tak; jakž přikázal jim Hospodin, tak učinili.

⁷ A byl Mojžíš v osmdesáti, Aron pak v osmdesáti a třech letech, když mluvili s Faraonem.

⁸ I řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi takto:

⁹ Když mluviti k vám bude Farao, řka: Ukažte od sebe zázrak, tedy díš Aronovi: Vezmi hůl svou, a povrz před Faraonem, i obrátí se v hada.

¹⁰ Tedy všel Mojžíš s Aronem k Faraonovi, a učinili tak, jakž přikázal Hospodin; a povrhl Aron hůl svou před Faraonem i před služebníky jeho, a obrácena jest v hada.

¹¹ Povolal pak také Farao mudrců a čarodějnů; a učinili i ti čarodějníci Egyptští skrze čáry své tolikéž.

¹² Nebo povrhl každý z nich hůl svou, a obráceny jsou v hady; ale požřela hůl Aronova hole jejich.

¹³ I posílilo se srdce Faraonovo, a neuposlechl jich, tak jakž byl mluvil Hospodin.

¹⁴ Protož řekl Hospodin Mojžíšovi: Obtížilo se srdce Faraonovo; nechce propustiti lidu toho.

¹⁵ Jdi k Faraonovi ráno, aj, půjde ven k vodě, a stůj naproti němu při břehu řeky; a hůl, kteráž obrácena byla v hada, vezmeš do ruky své.

¹⁶ A díš mu: Hospodin Bůh Hebrejský poslal mne k tobě, ať bych řekl: Propuť lid můj, aby sloužili mi na poušti; a aj, neuposlechl až dosavad.

¹⁷ Protož takto praví Hospodin: Po tomto poznáš, že já jsem Hospodin: Aj, já udeřím holí, kteráž jest v ruce mé, na vody, kteréž jsou v řece, a obráceny budou v krev.

¹⁸ A ryby, kteréž jsou v řece, pomrou; i nasmradí se řeka, a ustávati budou Egyptští, hledající vody, kterouž by pili z řeky.

¹⁹ Protož řekl Hospodin Mojžíšovi: Rci Aronovi: Vezmi hůl svou, a vztáhni ruku svou na vody Egyptské, na řeky jejich, na potoky jejich, i na jezera jejich, a na všecka shromáždění vod jejich, aby se obrátily v krev; i bude krev po vší zemi Egyptské, tak v nádobách dřevěných, jako kamenných.

²⁰ Tedy učinili tak Mojžíš a Aron, jakž byl přikázal Hospodin; a zdvihna hůl, udeřil v vodu, kteráž byla v řece, před očima Faraonovými a před očima služebníků jeho; i obráceny jsou všechny vody, kteréž byly v řece, v krev.

²¹ Ryby pak, kteréž byly v řece, pomřely, a nasmradila se řeka, tak že nemohli Egyptští píti vody z řeky; a byla krev po vší zemi Egyptské.

²² To též učinili i čarodějníci Egyptští skrze čáry své. I zsililo se srdce Faraonovo, aby neuposlechl jich, tak jakž byl mluvil Hospodin.

²³ A odvrátiv se Farao, přišel do domu svého; a ani k tomu nepřiložil srdce svého.

²⁴ Kopali pak všickni Egyptští vůkol řeky, hledající vody ku pití; nebo nemohli píti vody z řeky.

²⁵ A vyplnilo se dní sedm, jakž ranil Hospodin řeku.

KAPITOLA 8

I mluvil Hospodin k Mojžíšovi: Vejdi k Faraonovi a rci jemu: Takto praví Hospodin: Propuť lid můj, ať mi slouží.

² Pakli nebudeš chtíti propustiti, aj, já raním všechny krajiny tvé žabami.

³ A vydá řeka množství žab, kteréž vystoupí a polezou do domu tvého a do pokoje, v němž líháš, a na ložce tvé, a do domů služebníků tvých i lidu tvého, a do pecí tvých a do těsta tvého.

⁴ I na tebe a na lid tvůj, i na všechny služebníky tvé polezou žáby.

⁵ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Rci Aronovi: Vztáhni ruku svou s holí svou na řeky, na potoky a na jezera, a vyved' žáby na zemi Egyptskou.

⁶ I vztáhl Aron ruku svou na vody Egyptské; a vystoupily žáby a přikryly zemi Egyptskou.

⁷ A učinili tolikéž čarodějníci skrze své čáry; a udělali, že vyšly žáby na zemi Egyptskou.

⁸ Tedy Faraο povolav Mojžíše a Arona, řekl: Modl'te se Hospodinu, ať odejme žáby ode mne a od lidu mého; a propustím ten lid, aby obětovali Hospodinu.

⁹ I řekl Mojžíš Faraonovi: Poctím tě tím, a pověz, kdy bych se měl modliti za tě a za služebníky tvé, a za lid tvůj, aby vypléněny byly žáby od tebe, i z domů tvých; toliko v řece zůstanou.

¹⁰ Kterýžto odpověděl: Zít'ra. A Mojžíš řekl: Podlé slova tvého nechť jest, abys věděl, že žádného takového není, jako Hospodin Bůh náš.

¹¹ I odejdou žáby od tebe a od domů tvých, i od služebníků tvých a od lidu tvého; toliko v řece zůstanou.

¹² Tedy vyšel Mojžíš s Aronem od Faraona. I volal Mojžíš k Hospodinu, aby odjaty byly žáby, kteréž byl dopustil na Faraona.

¹³ I učinil Hospodin podlé slova Mojžíšova; a vymřely žáby z domů, ze vsí i z polí.

¹⁴ I shrnuli je na hromady; a nasmradila se země.

¹⁵ Vida pak Faraο, že by dáno bylo oddechnutí, více zatvrdil se v srdci svém, a neuposlechl jich, jakož byl mluvil Hospodin.

¹⁶ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Rci k Aronovi: Vztáhni hůl svou, a udeř v prach země, aby obrátil se v stěnice na vší zemi Egyptské.

¹⁷ Kteříž učinili tak. Nebo vztáhl Aron ruku svou s holí svou, a udeřil prach země. I byly stěnice na lidech i hovědech; všecken prach země obrátil se v stěnice ve vší zemi Egyptské.

¹⁸ Dělalí také tak čarodějníci skrze čáry své, aby vyvedli stěnice, ale nemohli. A byly stěnice na lidech i hovědech.

¹⁹ Tedy řekli čarodějníci Faraonovi: Prst Boží toto jest. A posílilo se srdce Faraonovo, aniž poslechl jich, jakož mluvil Hospodin.

²⁰ Řekl pak Hospodin Mojžíšovi: Vstaň ráno a stůj před Faraonem. Hle vyjde k vodě, a díš k němu: Takto praví Hospodin: Propust' lid můj, ať mi slouží.

²¹ Pakli nepropustíš lidu mého, hle, já pošli na tě a na služebníky tvé, a na lid tvůj, a na domy tvé smēsici všelikých škodlivých žízal; a naplněni budou domové Egyptští těmi žízalami, nad to i země ta, na níž oni jsou.

²² A oddělím v ten den zemi Gesen, v níž lid můj zůstává, aby tam nebylo smēsice té; abys věděl, že jsem já Hospodin u prostřed země.

²³ A vysvobozením rozdíl učiním mezi lidem svým a lidem tvým. Zít'ra bude znamení toto.

²⁴ I učinil Hospodin tak. Nebo přišla těžká smēsice škodlivých žízal na dům Faraonův, a do domů služebníků jeho i na všecku zemi Egyptskou; a nakazila se země od té smēsice.

²⁵ Povolal pak Faraο Mojžíše a Arona, a řekl: Jděte, obětujte Bohu svému tu v zemi.

²⁶ I řekl Mojžíš: Nenáleží nám tak činiti; nebo ohavnost Egyptských obětovali bychom Hospodinu Bohu našemu. A jestliže bychom obětovali to, což jest ohavnost před očima Egyptských, zdaž by nás neukamenovali?

²⁷ Cestou tří dnů půjdeme na poušť, a obětovati budeme Hospodinu Bohu našemu, jakž nám rozkázal.

²⁸ I řekl Faraο: Já propustím vás, abyste obětovali Hospodinu Bohu svému na poušti, však dále abyste nikoli neodcházeli. Modl'tež se za mne.

²⁹ Odpověděl Mojžíš: Aj, já vycházím od tebe, a modliti se budu Hospodinu, aby odešla ta směsice od tebe, od služebníků tvých i od lidu tvého zítřa; avšak ať Farao více nezklamává, nepropouštěje lidu, aby obětovali Hospodinu.

³⁰ A vyšed Mojžíš od Faraona, modlil se Hospodinu.

³¹ I učinil Hospodin podle slova Mojžíšova, a odjal tu směsici od Faraona, od služebníků jeho i od lidu jeho, tak že ani jedné žížaly nezůstalo.

³² Ale Farao ztížil srdce své také i tehdáž, a nepropustil lidu.

KAPITOLA 9

Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vejdi k Faraonovi, a mluv k němu: Takto praví Hospodin, Bůh Hebrejský: Propuť lid můj, ať mi slouží.

² Pakli nebudeš chtít propustiti, než předce držeti je budeš:

³ Aj, ruka Hospodinova bude na dobytku tvém, kterýž jest na poli, na koních, na oslích, na velbloudích, na volích a na ovcech, mor těžký velmi.

⁴ A učiní Hospodin rozdíl mezi dobytky Izraelských a mezi dobytky Egyptských, aby nic neumřelo ze všeho, což jest synů Izraelských.

⁵ A uložil Hospodin čas jistý, řka: Zítřa učiní Hospodin věc takovou na zemi.

⁶ I učinil Hospodin tu věc na zejtrí, a pomřel všecken dobytek Egyptským; z dobytku pak synů Izraelských ani jedno neumřelo.

⁷ I poslal Farao, a aj, neumřelo z dobytků Izraelských ani jedno. Ale obtíženo jest srdce Faraonovo, a nepropustil lidu.

⁸ I řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi: Vezměte sobě plné hrsti své popela z peci, a ať jej sype Mojžíš k nebi před očima Faraonovými.

⁹ I obrátí se v prach po vší zemi Egyptské, a budou z něho na lidech i na hovadech vředové prýštící se neštovicemi po vší zemi Egyptské.

¹⁰ Nabravše tedy popela z peci, stáli před Faraonem, a sypal jej Mojžíš k nebi. I byli vředové plní neštovic, prýštící se na lidech i na hovadech.

¹¹ Aniž mohli čarodějníci státi před Mojžíšem pro vředy; nebo byli vředové na čarodějnicích i na všech Egyptských.

¹² I zsilil Hospodin srdce Faraonovo, a neposlechl jich, tak jakž byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi.

¹³ Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vstana ráno, postav se před Faraonem, a rci k němu: Takto praví Hospodin, Bůh Hebrejský: Propuť lid můj, ať mi slouží.

¹⁴ Nebo já teď již posli všechny rány své na srdce tvé, i na služebníky tvé a na lid tvůj, abys věděl, žeť není podobného mně na vší zemi.

¹⁵ Nebo nyní, když jsem vztáhl ruku svou, byl bych tebe také ranil i lid tvůj morem tím; a tak bys byl vyhlazen z země.

¹⁶ Ale však proto jsem tě zachoval, abych ukázal na tobě moc svou, a aby vypravovali jméno mé na vší zemi.

¹⁷ Ještě ty pozdvihuješ se proti lidu mému, nechtěje ho propustiti?

¹⁸ Aj, já dštíti budu zítřa v tentýž čas krupobitím těžkým náramně, jakéhož nebylo v Egyptě od toho dne, jakž založen jest, až do tohoto času.

¹⁹ Protož nyní posli, shromažď dobytek svůj a cokoli máš na poli. Na všechny lidi i hovada, kteráž by nalezena byla na poli, a nebyla by shromážděna do domu, spadne krupobití, a pomrou.

- ²⁰ Kdo tedy z služebníků Faraonových ulekl se slova Hospodinova, svolal hbitě služebníky své i dobytek svůj do domu.
- ²¹ Ale kdož nepřiložil srdce svého k slovu Hospodinovu, nechal služebníků svých a dobytka svého na poli.
- ²² I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou k nebi, ať jest krupobití po vší zemi Egyptské, na lidi i na hovada i na všelikou bylinu polní v zemi Egyptské.
- ²³ Tedy vztáhl Mojžíš hůl svou k nebi, a Hospodin vydal hřímání a krupobití. I sstoupil oheň na zem, a dštil Hospodin krupobitím na zemi Egyptskou.
- ²⁴ I bylo krupobití a oheň smíšený s krupobitím těžký velmi, jakéhož nebylo nikdy ve vší zemi Egyptské, jakž v ní bydliti lidé začali.
- ²⁵ I ztloukly kroupy po vší zemi Egyptské, cožkoli bylo na poli od člověka až do hovada; všecko také bylinu polní potloukly kroupy, i všecko stromoví na poli zpřerážely.
- ²⁶ Toliko v zemi Gesen, v níž byli synové Izraelští, nebylo krupobití.
- ²⁷ Poslav tedy Farao, povolal Mojžíše a Arona a řekl jim: Zhřešil jsem i nyní. Hospodint' jest spravedlivý, ale já a lid můj bezbožní jsme.
- ²⁸ Modlte se Hospodinu, (nebo dosti jest), ať není hřímání Božího a krupobití. Tedy propustím vás, aniž déle zůstávati budete.
- ²⁹ I řekl jemu Mojžíš: Když vyjdu ven z města, rozprostru ruce své k Hospodinu, a hřímání přestane, i krupobití více nebude, abys poznal, že Hospodinova jest země.
- ³⁰ Ale vím, že ani ty, ani služebníci tvoji ještě se nebudete báti tváři Hospodina Boha.
- ³¹ I potlučen jest len a ječmen; nebo ječmen se byl vymetal, len také byl v hlávkách.
- ³² Ale pšenice a špalda nebyla ztlučena, nebo pozdní byla.
- ³³ Tedy Mojžíš vyšel od Faraona z města, rozprostřel ruce své k Hospodinu. I přestalo hřímání a krupobití, a ani déšť nelil se na zemi.
- ³⁴ Uzřev pak Farao, že přestal déšť a krupobití a hřímání, opět hřešil; a více obtížil srdce své, on i služebníci jeho.
- ³⁵ I zsililo se srdce Faraonovo, a nepropustil synů Izraelských, tak jakž byl mluvil Hospodin skrze Mojžíše.

KAPITOLA 10

- I** řekl Hospodin Mojžíšovi: Vejdi k Faraonovi, ačkoli jsem já obtížil srdce jeho, a srdce služebníků jeho, abych učinil divy tyto své u prostřed nich;
- ² A abys ty vypravoval v uši synů svých i vnuků svých, co jsem učinil v Egyptě, a znamení má, kteráž jsem prokázal na nich; abyste věděli, že já jsem Hospodin.
- ³ I všel Mojžíš s Aronem k Faraonovi, a řekli jemu: Takto praví Hospodin Bůh Hebrejský: Dokavadž nechceš se ponížiti přede mnou? Propust' lid můj, ať mi slouží.
- ⁴ Pakli nechceš propustiti lidu mého, aj, já uvedu zítra kobylky na krajinu tvou.
- ⁵ A přikryjí svrcek země, aby jí nebylo viděti, a snědí ostatky pozůstalé, kteříž vám zanechání jsou po krupobití; zhryzou vám také každý strom pučící se na poli.
- ⁶ A naplní domy tvé, i domy všech služebníků tvých, a domy všech Egyptských; čehož neviděli otcové tvoji a otcové otců tvých, od počátku bytu svého na zemi až do dne tohoto. A odvrátiv se, vyšel od Faraona.
- ⁷ Řekli pak služebníci Faraonovi k němu: Dokavadž tento bude nám osídlem? Propust' ty muže, ať slouží Hospodinu Bohu svému. Zdaž ještě nevíš, že zkažen jest Egypt?
- ⁸ I zavolán jest Mojžíš s Aronem před Faraona. Jimž řekl: Jděte, služte Hospodinu Bohu

svému. Kdo jsou ti, kteříž jíti mají?

⁹ A odpověděl Mojžíš: S dítkami i s starými našimi půjdeme, s syny i s dcerami našimi, s ovceci a s větším dobyt看 naším odejdeme; nebo slavnost Hospodinovu držeti máme.

¹⁰ Tedy řekl jim: Nechat' jest tak Hospodin s vámi, jako já propustím vás i dítky vaše. Hleďte, nebo zlé jest před tváří vaší.

¹¹ Nebudeť tak. Jděte vy sami muži, a služte Hospodinu, nebo toho vy toliko žádáte. I vyhnáni jsou od tváří Faraonovy.

¹² Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou na zemi Egyptskou pro kobylinky, ať vystoupí na zemi Egyptskou, a sežerou všelikou bylinu země té, cožkoli zůstalo po krupobití.

¹³ I vztáhl Mojžíš hůl svou na zemi Egyptskou; a Hospodin uvedl vítr východní na zemi, aby vál celého toho dne a celou noc. A když bylo ráno, vítr východní přinesl kobylinky.

¹⁴ A vystoupily kobylinky na všecku zemi Egyptskou, a připadly na všechny končiny Egyptské nesčíslně. Před těmi nebylo takových kobilek, aniž po těch takové budou.

¹⁵ I přikryly veškeren svrcek země, tak že pro ně nebylo lze znáti země; a sežraly všelikou bylinu země, a všeliké ovoce na stromích, kteréž zůstalo po krupobití; a nepozůstalo nic zeleného na stromích a bylinách polních ve vší zemi Egyptské.

¹⁶ Tedy Faraó spěšně povolav Mojžíše s Aronem, řekl: Zhřešil jsem proti Hospodinu Bohu vašemu, i proti vám.

¹⁷ Ale nyní, odpusť, prosím, hřích můj aspoň tento, a modlíte se Hospodinu Bohu vašemu, ať jen tuto smrt odejme ode mne.

¹⁸ Protož vyšed Mojžíš od Faraona, modlil se Hospodinu.

¹⁹ I obrátil Hospodin vítr západní tuhý velmi, kterýžto zachvátiv kobylinky, uvrhl je do moře Rudého, tak že nezůstalo žádné kobylinky ve vší krajině Egyptské.

²⁰ Ale obtížil Hospodin srdce Faraonovo, a nepropustil synů Izraelských.

²¹ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou k nebi, a bude tma na zemi Egyptské, a makati ji budou.

²² I vztáhl Mojžíš ruku svou k nebi, a byla tma přehustá po vší zemi Egyptské za tři dni.

²³ Aniž viděl jeden druhého, a aniž kdo vstal z místa svého za tři dni; ale synové Izraelští všickni měli světlo v příbytcích svých.

²⁴ Potom povolav Faraó Mojžíše, řekl: Jděte, služte Hospodinu. Toliko ovce vaše a větší dobytek váš nechat' zůstane, také dítky vaše půjdou s vámi.

²⁵ Odpověděl Mojžíš: Dáš také v ruce naše oběti a zápaly, kteréž bychom obětovali Hospodinu Bohu našemu.

²⁶ A protože také dobytek náš půjde s námi, a nezůstane ani kopyta; nebo z nich vezmeme ku poctě Hospodinu Bohu našemu. My pak nevíme, čím sloužiti máme Hospodinu, dokudž nepřijdeme tam.

²⁷ Zatvrdil pak Hospodin srdce Faraonovo, tak že nechtěl propustiti jich.

²⁸ I řekl mu Faraó: Odejdi ode mne, a varuj se, abys více neviděl tváří mé; nebo v který den uzříš tvář mou, umřeš.

²⁹ Odpověděl Mojžíš: Dobře jsi řekl; neuzřímt' více tváří tvé.

KAPITOLA 11

Řekl pak byl Hospodin Mojžíšovi: Ještě ránu jednu uvedu na Faraona a na Egypt, potom propustí vás odsud; propustí docela, anobrž vypudí vás odsud.

² Mluv nyní v uši lidu, ať vypůjčí jeden každý od bližního svého, a každá od bližní své klínů stříbrných a klínů zlatých.

³ A dal Hospodin milost lidu před očima Egyptských. (Sám také Mojžíš veliký byl velmi v zemi Egyptské, před očima služebníků Faraonových i před očima lidu.)

⁴ I řekl Mojžíš: Takto praví Hospodin: O půlnoci já půjdu prostředkem Egypta.

⁵ A pomře všecko prvorozené v zemi Egyptské, od prvorozeného Faraonova, jenž seděl na stoličce jeho, až do prvorozeného děvky, kteráž jest při žernovu, i všecko prvorozené hově.

⁶ I bude křik veliký po vší zemi Egyptské, jakéhož nebylo prvé, a jakéhož nikdy nebude více.

⁷ U synů pak Izraelských nikdež nehne pes jazykem svým, ovšem pak ani člověk ani hově, abyste věděli, že rozdíl učinil Hospodin mezi Egyptskými a Izraelskými.

⁸ I sstoupí všickni tito služebníci tvoji ke mně, a skláněti mi se budou, řkouce: Vyjdi, ty i všecken lid, kterýž jest pod správou tvou; a potom vyjdu. A vyšel od Faraona s velikým hněvem.

⁹ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Neposlechnet' vás Farao, abych rozmnožil zázraky své v zemi Egyptské.

¹⁰ Ale Mojžíš a Aron činili všechny ty zázraky před Faraonem; Hospodin pak zatvrdil srdce Faraonovo, tak že nepropustil synů Izraelských z země své.

KAPITOLA 12

Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi v zemi Egyptské, řka:

² Tento měsíc počátek měsíců vám bude; první vám bude mezi měsíci ročními.

³ Mluvte ke všemu shromáždění Izraelskému, řkouce: Desátého dne měsíce tohoto vezmete sobě jeden každý beránka po čeledech, beránka na každý dům.

⁴ Byl-li by pak dům tak malý, že by s beránka býti nemohl, přivezme souseda svého, kterýž jest blízký domu jeho, podle počtu duší; jeden každý počte tolik osob, kolikž by jich snísti mohlo beránka.

⁵ Beránka bez vady, samce ročního mítí budete, kteréhož z ovcí aneb z koz vezmete.

⁶ A chovati ho budete až do čtrnáctého dne měsíce tohoto; a zabije ho všecko množství shromáždění Izraelského k večerou.

⁷ A vezmouce krve, pomazí obou veřejí a nade dveřmi u domů, v nichž jej jísti budou.

⁸ I budou jísti noci té maso pečené ohněm, s chleby přesnými; s bylinami hořkými jísti jej budou.

⁹ Nebudete jísti z něho nic surového ani v vodě vařeného, ale pečené ohněm, s hlavou jeho i s nohama a drobky.

¹⁰ Nezanecháte z něho ničehož do jitra; pakli by co pozůstalo z něho až do jitra, ohněm spálíte.

¹¹ Takto jej pak jísti budete: Bedra svá přepásaná mítí budete, obuv svou na nohách svých a hůl svou v ruce své, a jísti budete s chvátáním; nebo Jití jest Hospodinovo.

¹² V tu noc zajisté půjdu po zemi Egyptské, a budu bít všecko prvorozené v zemi Egyptské, od člověka až do hově, a nade všemi bohy Egyptskými učiním soud: Já Hospodin.

- 13** Krev pak ta na domích, v nichž budete, budeť vám na znamení; a když užřím krev, pominu vás, a nebude mezi vámi rána zahubující, když bítí budu prvorozené v zemi Egyptské.
- 14** A budeť vám den ten na památku, a slaviti jej budete slavný Hospodinu po rodech svých; právem věčným slaviti jej budete.
- 15** Za sedm dní přesné chleby jísti budete, a hned prvního dne vyprázdníte kvas z domů vašich; nebo kdožkoli jedl by co kvašeného od prvního až do sedmého dne, vyhlazena bude duše ta z Izraele.
- 16** A v den první budeť shromáždění svaté; dne také sedmého shromáždění svaté míti budete. Žádného díla nebude děláno v nich; toliko čehož se užívá k jídlu od každého, to samo připraveno bude od vás.
- 17** A ostříhati budete přesnic, nebo v ten den vyvedl jsem vojska vaše z země Egyptské; protož zachovávatí budete den ten po rodech svých právem věčným.
- 18** Prvního měsíce, čtrnáctého dne téhož měsíce, u večer jísti budete chleby přesné, až do dne jedenmécítmého téhož měsíce k večerou.
- 19** Za sedm dní nebude nalezeno kvasu v domích vašich; nebo kdo by koli jedl něco kvašeného, vyhlazena bude duše ta z shromáždění Izraelského, tak příchozí jako zrozený v zemi.
- 20** Nic kvašeného jísti nebudete, ale ve všech příbytcích vašich jísti budete chleby přesné.
- 21** Tedy svolal Mojžíš vsecky starší Izraelské, a řekl jim: Vyberte a vezměte sobě beránka po čeledech svých, a zabíte Fáze.
- 22** Vezmete také svazček yzopu, a omočíte v krvi, kteráž bude v medenici, a pomažete nade dveřmi a na obou veřejích tou krví, kteráž bude v nádobě; z vás pak žádný nevycházej ze dveří domu svého až do jitra.
- 23** Neboť půjde Hospodin, aby bil Egypt, a kde užří krev nade dveřmi a na obou veřejích, přeskočí Hospodin ty dvěře, aniž dopustí zhoubci vjíti do domů vašich k hubení.
- 24** Protož ostříhati budete věci této za ustanovení tobě i synům tvým až na věky.
- 25** A když vejdete do země, kterouž dá Hospodin vám, jakž zaslíbil, zachovávatí budete službu tuto.
- 26** Když by pak řekli vám synové vaši: Jaká jest to služba vaše?
- 27** Tedy díte: Oběť Fáze toto jest Hospodinu, kterýž pomínul domů synů Izraelských v Egyptě, když bil Egypt, domy pak naše vysvobodil. A lid sklonivše hlavy, poklonu učinili.
- 28** A rozšedše se synové Izraelští, učinili, jakž byl Hospodin přikázal Mojžíšovi a Aronovi; tak a nejinak učinili.
- 29** Stalo se pak o půlnoci, pobil Hospodin všecko prvorozené v zemi Egyptské, od prvorozeného Faraonova, kterýž seděti měl na stoličce jeho, až do prvorozeného vězně, kterýž byl v žaláři, i všecko prvorozené hověd.
- 30** Tedy vstal Farao noci té, a všickni služebníci jeho i všickni Egyptští, a vzešel křik veliký v Egyptě; nebo žádného nebylo domu, v němž by nebylo něčeho mrtvého.
- 31** A povolav Mojžíše a Arona v noci, řekl: Vstaňte, vyjděte z prostředku lidu mého, i vy i synové Izraelští, a odejdouce, služte Hospodinu, jakž jste mluvili.
- 32** Ovce také vaše i voly vaše vezměte, jakž jste žádali, a jděte; a dejte mi také požehnání.
- 33** I nutkali Egyptští lid, aby co nejrychleji vyšli z země; nebo pravili: Všickni již teď zemřeme.
- 34** Protož vzal lid těsto své, prvé než zkysalo, obaliv je v šaty své, na ramena svá.
- 35** Učinili pak synové Izraelští podle rozkazu Mojžíšova; nebo vyžádali byli od Egyptských

klínotů stříbrných a zlatých, i šatů.

36 A Hospodin dal milost lidu před očima Egyptských, tak že půjčovali jim. I obloupili Egyptské.

37 Tedy táhli synové Izraelští z Ramesses k Sochot, okolo šestkrát sto tisíc pěších, mužů toliko kromě dětí.

38 Ano také jiného lidu mnoho vyšlo s nimi, ovec také a volů, dobytka velmi mnoho.

39 I napekli z těsta, kteréž vynesli z Egypta, koláčů nekvašených; nebo ještě bylo nez kynulo, proto že vypuzeni byli z Egypta, a nemohli prodlévati, a ani pokrmů na cestu nepřipravili sobě.

40 Čas pak bydlení synů Izraelských, kteříž byli v Egyptě, byl čtyři sta a třicet let.

41 A když se vyplnilo čtyři sta a třicet let, právě toho dne vyšla všecka vojska Hospodinova z země Egyptské.

42 Noc tato pilně ostříhána býti má Hospodinu, v níž vyvedl je z země Egyptské; tať tedy noc Hospodinova ostříhána bude ode všech synů Izraelských po národech jejich.

43 I řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi: Tentot' bude řád při slavnosti Fáze: Žádný cizozemec nebude jísti z něho.

44 Každý pak služebník váš za stříbro koupený, když by obřezán byl, teprv jísti bude z něho.

45 Příchozí a nájemník nebude jísti z něho.

46 V témž domě jísti jej budeš, nevynesesh z domu ven masa jeho; a kostí v něm nezlámete.

47 Všecko shromáždění Izraelské tak s ním učiní.

48 Jestliže by pak cizozemec bydlil s tebou pohostinu, a slaviti by chtěl Fáze Hospodinu, prvé obřezán bude každý pohlaví mužského; a tehdy přistoupí k slavení jeho, a bude jako tu v zemi zrozený; žádný pak neobřezaný nebude jísti z něho.

49 Jednostejné právo bude tu zrodilému a příchozímu, kterýž jest pohostinu u prostřed vás.

50 Tedy učinili všickni synové Izraelští, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi a Aronovi; tak učinili.

51 A tak stalo se právě toho dne, že vyvedl Hospodin syny Izraelské z země Egyptské s vojsky jejich.

KAPITOLA 13

1 mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

2 Posvět' mi všeho prvorozeného, cožkoli otvírá každý život mezi syny Izraelskými, tak z lidí jako z hověd, nebo mé jest.

3 Protož řekl Mojžíš lidu: Pamatujte na den tento, v kterémž jste vyšli z Egypta, z domu služby; nebo v silné ruce vyvedl vás odsud Hospodin, aniž kdo jez co kvašeného.

4 Dnes vycházíte vy, měsíce Abib.

5 Když tedy uvede tě Hospodin do země Kananejských, Hetejských, Amorejských, Hevejských a Jebuzejských, tak jakž přísáhl otcům tvým, a dá tobě zemi oplývající mlékem a strdí: tedy vykonávati budeš službu tuto v tento měsíc.

6 Za sedm dní jísti budeš chleby přesné, dne pak sedmého slavnost bude Hospodinova.

7 Přesní chlebové jedeni budou za dnů sedm, aniž spatříno bude u tebe co kvašeného, aniž se uhlédá u tebe kvas ve všech končinách tvých.

- ⁸ A vypravovati budeš synu svému v ten den, řka: Proto, což mi učinil Hospodin, když jsem vycházel z Egypta.
- ⁹ A budeť tobě to jako nějaké znamení na ruce tvé, a jako památka před očima tvýma, aby zákon Hospodinův byl v ústech tvých; nebo v ruce silné vyvedl tě Hospodin z Egypta.
- ¹⁰ Protož zachovávatí budeš ustanovení toto v čas jistý, rok po roce.
- ¹¹ A když by tě uvedl Hospodin do země Kananejských, tak jakž přísáhl tobě a otcům tvým, a dal by ti tobě:
- ¹² Tedy všechno, což otvírá život, oddělíš Hospodinu, i každý plod hovada tvého otvírající život, což by koli bylo samců, Hospodinovo jest.
- ¹³ Každé pak prvorozené osle vyplatíš hovádkem; pakli bys nevyplatil, zlom jemu šíji; každého také prvorozeného člověka mezi syny svými vyplatíš.
- ¹⁴ A když by se tebe vzeptal syn tvůj potom, a řekl: Co jest to? tedy povíš jemu: V ruce silné vyvedl nás Hospodin z Egypta, z domu služebnosti.
- ¹⁵ Nebo když se byl zatvrdil Faraó, a nechtěl nás propustiti, pobil Hospodin všechno prvorozené v zemi Egyptské, od prvorozeného z lidí, až do prvorozeného z hověd; i tou příčinou já obětuji Hospodinu všechny samce otvírající život, ale všechno prvorozené z synů svých vyplacuji.
- ¹⁶ Mějž to tedy jako znamení na ruce své, a jako náčelník mezi očima svýma, že v ruce silné vyvedl nás Hospodin z Egypta.
- ¹⁷ Stalo se pak, když pustil Faraó lid, že nevedl jich Bůh cestou země Filistinské, ačkoli bližší byla; nebo řekl Bůh: Aby nepykal lid, když by uzřel, an válka nastává, a nevrátili se do Egypta.
- ¹⁸ Ale obvedl Bůh lid cestou přes poušť, kteráž jest při moři Rudém. A vojensky zpořádaní vyšli synové Izraelští z země Egyptské.
- ¹⁹ Vzal také Mojžíš kosti Jozefovy s sebou; nebo byl přísahou zavázal syny Izraelské, řka: Jistotně navštíví vás Bůh, protože vyneste odsud kosti mé s sebou.
- ²⁰ Vytáhše tedy z Sochot, položili se v Etam při kraji pouště.
- ²¹ Hospodin pak předcházel je ve dne v sloupu oblakovém, aby je vedl cestou, v noci pak v sloupu ohnivém, aby svítil jim, aby ve dne i v noci jíti mohli.
- ²² Neodjal sloupu oblakového ve dne, ani ohnivého sloupu v noci od tváři toho lidu.

KAPITOLA 14

Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka:

- ² Mluv k synům Izraelským, ať navrátíce se, rozbijí stany před Fiarot, mezi Magdalem a mořem, proti Belsefon; naproti němu rozbijete stany při moři.
- ³ A dí Faraó o synech Izraelských: Ssoužení jsou na zemi, sevřela je poušť.
- ⁴ I zatvrdím srdce Faraonovo, a honiti je bude, a oslaven budu v Faraonovi a ve všem vojsku jeho; a zvědí Egyptští, že já jsem Hospodin. I učinili tak.
- ⁵ Povědíno pak bylo králi Egyptskému, že by lid utíkal. I obráceno jest srdce Faraonovo a služebníků jeho proti lidu, a řekli: Co jsme to učinili, že jsme propustili Izraele, aby nesloužil nám?
- ⁶ Protož zapřáhl do svého vozu, a lid svůj vzal s sebou.
- ⁷ A vzal šest set vozů vybraných, i všechny vozy Egyptské, nad nimiž nade všemi byli hejtmané.
- ⁸ I zatvrdil Hospodin srdce Faraona krále Egyptského, tak že honil syny Izraelské; synové

pak Izraelští vyšli v ruce vyvýšené.

⁹ I honili je Egyptští, a postihli je, když se položili při moři, všickni vozové Faraonovi, a jezdci jeho i vojsko jeho podle Fiarot, před Belsefon.

¹⁰ A když se přiblížil Farao, pozdvihli synové Izraelští očí svých, a aj, Egyptští táhnou za nimi. I báli se velmi, a volali synové Izraelští k Hospodinu.

¹¹ A řekli Mojžíšovi: Zdali proto, že nebylo hrobů v Egyptě, vyvedl jsi nás, abychom zemřeli na poušti? Co jsi nám to učinil, že jsi vyvedl nás z Egypta?

¹² Zdali jsme toho nemluvili tobě ještě v Egyptě, řkouce: Nech nás, ať sloužíme Egyptským? Nebo lépe bylo nám sloužiti Egyptským, než zemřít na poušti.

¹³ I řekl Mojžíš lidu: Nebojte se, stůjte a vizte spasení Hospodinovo, kteréž vám způsobí dnes; nebo Egyptských, kteréž jste viděli dnes, neuzříte nikdy více až na věky.

¹⁴ Hospodin bojovati bude za vás, a vy mlčeti budete.

¹⁵ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Co voláš ke mně? Mluv synům Izraelským, ať jdou předce.

¹⁶ Ty pak zdvihni hůl svou, a vztáhni ruku svou na moře, a rozděl je; a nechať jdou synové Izraelští prostředkem moře po suše.

¹⁷ Jáť pak, aj, já zatvrdím srdce Egyptských, a vejdou za nimi; i budu oslaven v Faraonovi, a ve všem vojsku jeho, v vozích jeho i v jezdcích jeho.

¹⁸ A zvědí Egyptští, že já jsem Hospodin, když oslaven budu v Faraonovi, v vozích jeho a v jezdcích jeho.

¹⁹ I bral se anděl Boží, kterýž byl prvé předcházal vojsko Izraelské, a šel z zadu za nimi; nebo hnul se sloup oblakový, kterýž byl před nimi, a stál z zadu za nimi.

²⁰ A přišed mezi vojska Egyptských a vojska Izraelská, byl Egyptským oblakem a tmou, Izraelským pak osvěcoval noc, tak aby nepřiblížili se jedni k druhým přes celou noc.

²¹ I vztáhl Mojžíš ruku svou na moře, a Hospodin rozdělil moře větrem východním prudce vějícím přes celou noc; a učinil moře v suchost, když se rozstoupily vody.

²² Tedy šli synové Izraelští prostředkem moře po suše, a vody jim byly jako zed po pravé i po levé straně.

²³ A honíce je Egyptští, vešli za nimi do prostřed moře, všecka jízda Faraonova, vozové i jízdní jeho.

²⁴ Stalo se pak v bdění jitřním, že pohleděl Hospodin na vojska Egyptských z sloupu ohně a oblaku, a zmátl vojsko Egyptské.

²⁵ A odjal kola vozů jejich, aby je těžce táhli. I řekli Egyptští: Utecme před Izraelem, nebo Hospodin bojuje za ně proti Egyptským.

²⁶ Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou na moře, ať se zase vrátí vody na Egyptské, na vozy jejich a na jezdce jejich.

²⁷ I vztáhl Mojžíš ruku svou na moře, a navrátilo se moře ráno k moci své, a Egyptští utíkali proti němu; a vrazil Hospodin Egyptské do prostřed moře.

²⁸ A navrátilvše se vody, zatopily vozy i jezdce se vším vojskem Faraonovým, což jich koli vešlo za nimi do moře, tak že nezůstal z nich ani jeden.

²⁹ Ale synové Izraelští šli po suchu prostředkem moře, a vody jim byly místo zdi po pravé i po levé straně.

³⁰ A tak vysvobodil Hospodin v ten den Izraele z ruky Egyptských; a viděl Izrael Egyptské mrtvé na břehu mořském.

³¹ Viděl také Izrael moc velikou, kterouž prokázal Hospodin na Egyptských. I bál se lid Hospodina, a věřili Hospodinu i Mojžíšovi, služebníku jeho.

KAPITOLA 15

Tehdy zpíval Mojžíš a synové Izraelští píseň tuto Hospodinu, a řekli takto: Zpívati budu Hospodinu, neboť jest slavně zveleben; koně i s jezdcem uvrhl do moře.

² Síla má a píseň jest Hospodin, nebo vysvobodil mne. Ont' jest Bůh můj silný, protože stánek vzdělám jemu; ont' jest Bůh otce mého, protože vyvyšovati ho budu.

³ Hospodin jest udatný bojovník, Hospodin jméno jeho.

⁴ Vozy Faraonovy i vojsko jeho uvrhl do moře; a nejpřednější hejtmané jeho ztopeni jsou v moři Rudém.

⁵ Propasti přikryly je; vpadli do hlubiny jako kámen.

⁶ Pravice tvá, Hospodine, zvelebena jest v síle, pravice tvá, ó Hospodine, potřela nepřítele.

⁷ A ve mnohé vyvýšenosti své podvrátil jsi povstávající proti tobě; pustils hněv svůj, kterýžto sežral je jako strniště.

⁸ A duchem chřípí tvých shromážděny jsou vody, stály tekuté vody jako hromada, sesedly se propasti u prostřed moře.

⁹ Řekl nepřítel: Honiti budu, dohoním se, budu dělití loupeže, nasytí se jimi duše má, vytrhnu meč svůj, zahladí je ruka má.

¹⁰ Povanul jsi větrem svým, i přikrylo je moře; pohlceni jsou jako olovo v prudkých vodách.

¹¹ Kdo podobný tobě mezi silnými, ó Hospodine? Kdo jest tak, jako ty, velebný v svatosti, hrozný v chvalách, činící divy?

¹² Vztáhl pravici svou, i požřela je země.

¹³ Zprovodíš v milosrdenství svém lid tento, kterýž jsi vykoupil; laskavě povedeš jej v síle své k příbytku svatosti své.

¹⁴ Uslyší lidé, bouřiti se budou; bolest zachvátí obyvatele Filistinské.

¹⁵ Tedy zkormoucena budou knížata Idumejská, silné Moábské podejme strach, rozplynou se všickni obyvatelé Kananejští.

¹⁶ Případne na ně strach a lekání, pro velikost ramene tvého; mlčeti budou jako kámen, dokudž nepřejde lid tvůj, ó Hospodine, dokudž nepřejde lid ten, kteréhožs sobě dobyl.

¹⁷ Uvedeš je, a štípíš je na hoře dědictví svého, na místě, kteréž jsi k příbytku svému připravil, Hospodine, v svatyni, kterouž utvrdí ruce tvé, Pane.

¹⁸ Hospodin kralovati bude na věky věků.

¹⁹ Nebo vešli koni Faraonovi s vozy jeho i s jezdci jeho do moře, a obrátil na ně Hospodin vody mořské, synové pak Izraelští šli po suše u prostřed moře.

²⁰ I vzala Maria prorokyně, sestra Aronova, buben v ruku svou, a vyšly za ní všechny ženy s bubny a s píšťalami.

²¹ I odpovídala jim Maria: Zpívejte Hospodinu, poněvadž slavně zveleben jest; koně i s jezdcem uvrhl do moře.

²² Hnul pak Mojžíš lidem Izraelským od moře Rudého, a táhli na poušť Sur. I šli tři dni po poušti, a nenalezli vod.

²³ A přišedše do Marah, nemohli pítí vod z Marah, nebo byly hořké; protože nazváno jest jméno jeho Marah.

²⁴ Z té příčiny reptal lid na Mojžíše, řka: Co budeme pítí?

²⁵ I volal k Hospodinu, a ukázal mu Hospodin dřevo, kteréž jakž uvrhl do vod, učiněny jsou sladké vody. Tu vydal jemu práva a soudy, a tu ho zkusil.

²⁶ A řekl: Jestliže skutečně poslouchati budeš hlasu Hospodina Boha svého, a činiti

budeš, což spravedlivého jest před očima jeho, a nakloníš uší k přikázáním jeho, a ostříhati budeš všech ustavení jeho: Žádné nemoci, kterouž jsem dopustil na Egypt, nedopustím na tebe; nebo já jsem Hospodin, kterýž tě uzdravuji.

²⁷ I přišli do Elim, kdež bylo dvanácte studnic vod a sedmdesáte palm; i rozbili tu stany při vodách.

KAPITOLA 16

Když se pak hnuli z Elim, přišlo všecko množství synů Izraelských na poušť Sin, kteráž jest mezi Elim a Sinai, v patnáctý den druhého měsíce po vyjití z země Egyptské.

² I reptalo všecko shromáždění synů Izraelských proti Mojžíšovi a proti Aronovi na poušti.

³ A mluvili jim synové Izraelští: Ó bychom byli zemřeli od ruky Hospodinovy v zemi Egyptské, když jsme sedávali nad hrnci masa, když jsme se najídali chleba do sytosti! A teď vyvedli jste nás na tuto poušť, abyste zmořili všecko shromáždění toto hladem.

⁴ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Aj, já dám vám chleba s nebe jako déšť, a vycházeti bude lid a sbíratí, což by postačilo na každý den, abych ho zkusil, bude-li choditi v zákoně mém, či nebude.

⁵ V den pak šestý přistrojí sobě to, co přinesou; a bude toho dvakrát více, než toho, což sbíratí mají na každý den.

⁶ Tedy mluvil Mojžíš a Aron všechněm synům Izraelským: U večer poznáte, že Hospodin vyvedl vás z země Egyptské.

⁷ A ráno uzříte slávu Hospodinovu; neboť jest slyšel reptání vaše proti Hospodinu. My zajisté co jsme, že repcete proti nám?

⁸ Mluvil dále Mojžíš: Z toho, pravím, poznáte, když vám dá Hospodin u večer masa, abyste se najedli, a chleba ráno do sytosti, poněvadž slyšel Hospodin reptání vaše, jimiž jste na něj reptali. Nebo my co jsme? Ne proti námt' jsou reptání vaše, ale proti Hospodinu.

⁹ I řekl Mojžíš Aronovi: Mluv ke všemu shromáždění synů Izraelských: Přistuptež před obličej Hospodinův; neboť jest slyšel reptání vaše.

¹⁰ Stalo se pak, když mluvil Aron ke všemu shromáždění synů Izraelských, že se obrátili tváří k poušti, a aj, sláva Hospodinova ukázala se v oblaku.

¹¹ (A již byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

¹² Slyšeť jsem reptání synů Izraelských. Mluviž jim a pověz: K večerou jísti budete maso, a ráno chlebem nasyceni budete, abyste poznali, že já jsem Hospodin Bůh váš.)

¹³ Tedy stalo se u večer, že přiletěly křepelky a přikryly tábor; ráno pak spadla rosa okolo tábora.

¹⁴ A když přestalo padání rosy, aj, ukázalo se po vrchu pouště drobného cosi a okrouhlého, drobného jako jíní na zemi.

¹⁵ Což vidouce synové Izraelští, řekli jeden druhému: Man jest toto. Nebo nevěděli, co by bylo. Tedy řekl jim Mojžíš: To jest ten chléb, kterýž vám dal Hospodin ku pokrmu.

¹⁶ To jest, o čemž přikázal Hospodin: Nasbírejte sobě toho každý k svému pokrmu; gomer na jednoho člověka vedlé počtu osob vašich, každý na ty, kteříž jsou v stanu jeho, vezmete.

¹⁷ I učinili tak synové Izraelští, a nasbírali jíní více, jíní méně.

¹⁸ Potom měřili na gomer. A nezbylo tomu, kdo nasbíral mnoho, a ten, kdo nasbíral málo, neměl nedostatku; ale každý, což mohl snísti, nasbíral.

- 19** I řekl jim Mojžíš: Žádný ať nic z toho nepozůstává k jitra.
- 20** Ale neuposlechli Mojžíše. Nebo někteří zanechali díl z toho až do jitra; i zčervivělo a zsmradilo se. Pročež rozhněval se na ně Mojžíš.
- 21** Tak tedy sbírali to každého jitra, každý což snísti mohl. A když horké bylo slunce, tedy se ta manna rozpouštěla.
- 22** Když pak bylo v den šestý, nasbírali toho chleba dvojnásobně, po dvou gomer na každého; protož přišla všecka knížata toho shromáždění, a pověděli Mojžíšovi.
- 23** Kterýžto řekl jim: Tot' jest, což mluvil Hospodin: Odpočinutí soboty svaté Hospodinu bude zítra. Což byste měli péci, pecte, a což byste vařiti měli, vařte dnes; což pak koli zbude, nechte sobě a schovejte to k jitra.
- 24** Protož schovali to do rána, jakž přikázal Mojžíš; a nezsmradilo se, ani v něm červů nebylo.
- 25** I řekl Mojžíš: Jeztež to dnes, poněvadž sobota jest dnes Hospodinu; dnes toho nenaleznete na poli.
- 26** Po šest dní budete to sbírávati, den pak sedmý sobota jest; nebude bývati manny v ní.
- 27** Stalo se pak dne sedmého, že vyšli někteří z lidu sbírat, a nenašli.
- 28** Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: I dokudž zpěčovati se budete přikázání mých ostříhati a zákonů mých?
- 29** Viztež, žeť Hospodin vám dal sobotu, a proto on vám dává v den šestý chleba na dva dni. Zůstaňte každý v svém, aniž kdo vycházej z místa svého v den sedmý.
- 30** I odpočinul lid v den sedmý.
- 31** Nazval pak lid Izraelský jméno toho chleba man; kterýž byl jako símě koliandrové, a bílý, a chut jeho jako koláče s medem.
- 32** Řekl také Mojžíš: Tot' jest, což přikázal Hospodin: Naplň gomer tou mannou, aby chována byla na budoucí věky vaše, aby viděli pokrm, kterýž jsem vám dával jísti na poušti, když jsem vás vyvedl z země Egyptské.
- 33** I řekl Mojžíš Aronovi: Vezmi jedno věderce, a vsyp do něho plné gomer manny; a nech jí před tváří Hospodinovou, aby chována byla na budoucí věky vaše.
- 34** A protož jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi, nechal jí Aron před svědectvím, aby tu chována byla.
- 35** Jedli pak synové Izraelští mannu za čtyřicet let, dokudž nevešli do země, v níž bydliti měli; mannu jedli, dokudž nepřišli k končinám země Kananejské.
- 36** Gomer pak jest desátý díl efi.

KAPITOLA 17

Tedy když se odebralo všecko shromáždění synů Izraelských z pouště Sin, po stanovištích svých vedlé rozkazu Hospodinova, položili se v Rafidim, kdež nebylo vod, kteréž by lid píti mohl.

- 2** Protož domlouval se lid na Mojžíše, pravě: Dejte nám vody, abychom pili. Jimž odpověděl Mojžíš: Proč se na mne domlouváte? Proč pokoušíte Hospodina?
- 3** I žíznil tu lid pro nedostatek vod, a reptal na Mojžíše a mluvil: Proč jsi vyvedl nás z Egypta, abys mne s syny i dobytky mými žízní zmořil?
- 4** Tedy volal Mojžíš k Hospodinu, řka: Což mám činiti s tím lidem? Však již tudíž ukamenuj mne.
- 5** I řekl Hospodin Mojžíšovi: Jdiž před lidem, pojma s sebou některé z starších Izraelských;

hůl také svou kterouž jsi udeřil v vodu, vezmi do ruky své a jdi.

⁶ Aj, já státi budu před tebou tam na skále, na Orébě; i udeříš v skálu, a vyjdou z ní vody, kteréž bude píti lid. I učinil tak Mojžíš před očima starších Izraelských.

⁷ A dal jméno místu tomu Massah a Meribah, pro reptání synů Izraelských, a že pokoušeli Hospodina, řkouce: Jest-li Hospodin u prostřed nás, či není?

⁸ Přitáhl pak Amalech, a bojoval s Izraelem v Rafidim.

⁹ I řekl Mojžíš k Jozue: Vybeř nám některé muže, a vytáhna, bojuj s Amalechem; já zítra státi budu na vrchu hory, a hůl Boží v ruce své míti budu.

¹⁰ Tedy Jozue udělal tak, jakž mu poručil Mojžíš, a bojoval s Amalechem; Mojžíš pak, Aron a Hur vstoupili na vrch hory.

¹¹ A dokudž Mojžíš vzhůru držel ruce své, vítězil Izrael; ale jakž opouštěl ruku svou, přemáhal Amalech.

¹² Ale že ruce Mojžíšovy byly obtíženy, protož vzavše kámen, podložili pod něho, a on sedl na něm; Aron pak a Hur podpírali ruce jeho, jeden z jedné, druhý z druhé strany. I byly obě ruce jeho vztažené až do západu slunce.

¹³ A tak porazil Jozue Amalecha i lid jeho mečem.

¹⁴ Mluvil potom Hospodin k Mojžíšovi: Vpiš to do knih na památku, a pilně to vkládej v uši Jozue, že do konce vyhladím památku Amalechovu všudy pod nebem.

¹⁵ Tedy vzdělal Mojžíš oltář a nazval jméno jeho: Hospodin korouhev má.

¹⁶ Nebo řekl: Tak má jmenován býti, proto že ruka nad trůnem Hospodinovým osvědčuje boj Hospodinův proti Amalechovi od národu až do národu.

KAPITOLA 18

Uslyšel pak Jetro, kníže Madianské, test Mojžíšův, o všech věcech, kteréž učinil Bůh Mojžíšovi a Izraelovi, lidu svému, že vyvedl Hospodin Izraele z Egypta.

² A vzal Jetro, test Mojžíšův, Zeforu manželku Mojžíšovu, kterouž byl odeslal,

³ A dva syny její, z nichž jméno jednoho Gerson; nebo řekl: Příchozí jsem byl v zemi cizí;

⁴ Jméno pak druhého Eliezer; nebo řekl: Bůh otce mého spomocník můj byl, a vytrhl mne od meče Faraonova.

⁵ I přišel Jetro, test Mojžíšův, s syny jeho i s ženou jeho k Mojžíšovi na poušť, kdež se byl položil při hoře Boží.

⁶ A vzkázal Mojžíšovi: Já, test tvůj Jetro, jdu k tobě, i žena tvá a oba synové její s ní.

⁷ I vyšel Mojžíš proti testi svému, a pokloniv se, políbil ho. I ptal se jeden druhého, jak se má; potom vešli do stanu.

⁸ A vypravoval Mojžíš testi svému všecko, což učinil Hospodin Faraonovi a Egyptským pro Izraele, a o všech nevolech, kteréž přicházely na ně na cestě, a jak je vysvobodil Hospodin.

⁹ I radoval se Jetro ze všeho dobrého, což učinil Hospodin Izraelovi, a že vytrhl jej z ruky Egyptských.

¹⁰ A řekl Jetro: Požehnaný Hospodin, kterýž vytrhl vás z ruky Egyptských a z ruky Faraonovy, kterýž vytrhl ten lid z poroby Egyptské.

¹¹ Nyní jsem poznal, že větší jest Hospodin nade všechny bohy; nebo touž věcí, kterouž se vyvyšovali, on je převýšil.

¹² A vzal Jetro, test Mojžíšův, zápal a oběti, kteréž obětoval Bohu. Potom přišel Aron a všickni starší Izraelští, aby jedli chléb s tchánem Mojžíšovým před Bohem.

- 13** Nazejtří pak posadil se Mojžíš, aby soudil lid; a stál lid před Mojžíšem od jitra až do večera.
- 14** Vida pak test Mojžíšův všecku práci jeho při lidu, řekl: Co jest to, což děláš s lidem? Proč ty sám sedíš, a všecken lid stojí před tebou od jitra až do večera?
- 15** Odpověděl Mojžíš tchánu svému: Přichází ke mně lid raditi se s Bohem.
- 16** Když mají o nějakou věc činiti, přicházejí ke mně, a soud činím mezi stranami, a oznamuji rady Boží a ustanovení jeho.
- 17** I řekl jemu test Mojžíšův: Nedobře děláš.
- 18** Tudíž tak ustaneš i ty i lid, kterýž s tebou jest. Nad možnost tvou těžká jest tato věc, nebudeš jí moci sám dosti učiniti.
- 19** Protož nyní uposlechni řeči mé; poradím tobě, a bude Bůh s tebou. Stůj ty za lid před Bohem, a donášej věci nesnadné k Bohu.
- 20** A vysvětluj jim řády a zákony, a oznamuj jim cestu, po níž by šli, a co by dělati měli.
- 21** Vyhledej také ze všeho lidu muže statečné, bohabožné, muže pravdomluvné, kteříž v nenávisti mají lakomství, a ustanov z nich knížata nad tisíci, setníky, padesátníky a desátníky.
- 22** Oni ať soudí lid každého času. Což bude většího, vynesou na tebe, a menší pře sami nechť soudí; a tak lehčeji bude tobě, když jiní ponесou břímě s tebou.
- 23** Jestliže to učiníš a rozkážeť Bůh, budeš moci trvati; také i všecken lid tento navracovati se bude k místům svým pokojně.
- 24** Tedy uposlechl Mojžíš řeči tchána svého, a učinil všecko, což on řekl.
- 25** A vybral Mojžíš muže statečné ze všeho Izraele, a ustanovil je hejtmany nad lidem, knížata nad tisíci, setníky, padesátníky a desátníky,
- 26** Kteríž soudili lid každého času. Nesnadnější věci vznášeli na Mojžíše, všecky pak menší pře sami soudili.
- 27** Potom propustil Mojžíš tchána svého; i odšel do země své.

KAPITOLA 19

Měsíce třetího po vyjití synů Izraelských z země Egyptské, v ten den přišli na poušť Sinai.

- 2** Nebo hnuvše se z Rafidim, přišli až na poušť Sinai a položili se na té poušti; a tu rozbili Izraelští stany naproti hoře.
- 3** Mojžíš pak vstoupil k Bohu. A mluvil hlasem k němu Hospodin s té hory, řka: Takto díš domu Jákobovu, a oznámíš synům Izraelským:
- 4** Sami jste viděli, co jsem učinil Egyptským, a jak jsem vás nesl na křídlech orličích, a přivedl jsem vás k sobě.
- 5** Protož nyní, jestliže skutečně poslouchati budete hlasu mého, a ostříhati smlouvy mé, budete mi lid zvláštní mimo všecky lidi, ačkoli má jest všecka země.
- 6** A vy budete mi království kněžské a národ svatý. Tat' jsou slova, kteráž mluvití budeš synům Izraelským.
- 7** Protož přišel Mojžíš a svolav starší lidu, předložil jim všecka slova ta, kteráž mu přikázal Hospodin.
- 8** Odpověděl pak všecken lid společně, a řekl: Cožkoli mluvil Hospodin, budeme činiti. A oznámil zas Mojžíš Hospodinu slova lidu.
- 9** I řekl Hospodin Mojžíšovi: Aj, já půjdu k tobě v hustém oblaku, aby slyšel lid, když mluvití

budu s tebou, ano také, aby tobě věřil na věky. Nebo byl oznámil Mojžíš Hospodinu slova lidu.

10 Řekl dále Hospodin Mojžíšovi: Jdi k lidu, a posvěť jich dnes a zítra; a necht' svá roucha zeperou.

11 A ať jsou hotovi ke dni třetímu, nebo v den třetí sstoupí Hospodin před očima všeho lidu na horu Sinai.

12 Uložíš pak lidu meze všudy vůkol a povíš: Varujte se, abyste nevstupovali na horu, ani nedotýkali se krajů jejích. Kdož by se koli dotkl hory, smrtí umře.

13 Nedotknet' se ho ruka, ale ukamenován neb zastřelen bude; buď že by hovado bylo, buď člověk, nebudeť živ. Když se zdlouha troubiti bude, teprv oni vstoupí na horu.

14 Sstoupiv tedy Mojžíš s hůry k lidu, posvětil ho; a oni zeprali roucha svá.

15 I mluvil k lidu: Budťtež hotovi ke dni třetímu; nepřistupujte k manželkám svým.

16 I stalo se dne třetího, když bylo ráno, že bylo hřímání s blýskáním a oblak hustý na té hoře, zvuk také trouby velmi tuhý, až se zhrozil všecken lid, kterýž byl v ležení.

17 Tedy Mojžíš vyvedl lid z ležení vstříc Bohu; a lid stál dole pod horou.

18 Hora pak Sinai všecka se kouřila, proto že sstoupil na ni Hospodin v ohni, a vystupoval dým její jako dým z vápenice, a třásla se všecka hora velmi hrubě.

19 Zvuk také trouby více se rozmáhal, a silil se náramně. Mojžíš mluvil, a Bůh mu odpovídal hlasem.

20 Sstoupil pak Hospodin na horu Sinai, na vrch hory; a když povolal Hospodin Mojžíše na vrch hory, vstoupil Mojžíš.

21 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Sstup, osvědč lidu, ať se nevytrhují k Hospodinu, chtějíce ho viděti, aby nepadlo jich množství;

22 Nýbrž ani sami kněží, kteříž, majíce přistupovati k Hospodinu, posvěcují se, aby se neobořil na ně Hospodin.

23 Mojžíš pak řekl Hospodinu: Nebudeť moci lid vstoupiti na horu Sinai, poněvadž jsi ty osvědčil nám, řka: Obmez horu a posvěť ji.

24 I řekl jemu Hospodin: Jdi, sstup, a potom vstup ty a Aron s tebou. Kněží pak a lid ať se nepokoušejí vstoupiti k Hospodinu, aby se na ně neobořil.

25 I sešel Mojžíš k lidu, a to jim oznámil.

KAPITOLA 20

I mluvil Bůh všecka slova tato, řka:

2 Já jsem Hospodin Bůh tvůj, kterýž jsem tě vyvedl z země Egyptské, z domu služby.

3 Nebudeš míti bohů jiných přede mnou.

4 Neučiniš sobě rytiny, ani jakého podobenství těch věcí, kteréž jsou na nebi svrchu, ani těch, kteréž na zemi dole, ani těch, kteréž u vodách pod zemí.

5 Nebudeš se jim klaněti, ani jich ctíti. Nebo já jsem Hospodin Bůh tvůj, Bůh silný, horlivý, navštěvující nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteříž nenávidí mne,

6 A činící milosrdenství nad tisíci těmi, kteříž mne milují, a ostříhají přikázání mých.

7 Nevezmeš jména Hospodina Boha svého nadarmo; neboť nenechá bez pomsty Hospodin toho, kdož by bral jméno jeho nadarmo.

8 Pomni na den sobotní, abys jej světil.

- ⁹ Šest dní pracovati budeš, a dělati všeliké dílo své;
- ¹⁰ Ale dne sedmého odpočinutí jest Hospodina Boha tvého. Nebudeš dělati žádného díla, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebník tvůj i děvka tvá, hovado tvé i příchozí, kterýž jest v branách tvých.
- ¹¹ Nebo v šesti dnech učinil Hospodin nebe a zemi, moře a všecko, což v nich jest, a odpočinul dne sedmého; protož požehnal Hospodin dne sobotního, a posvětil ho.
- ¹² Cti otce svého i matku svou, ať se prodlejí dnové tvoji na zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě.
- ¹³ Nezapíšeš.
- ¹⁴ Nesesmilníš.
- ¹⁵ Nepokradeš.
- ¹⁶ Nepromluvíš proti bližnímu svému křivého svědectví.
- ¹⁷ Nepožádáš domu bližního svého, aniž požádáš manželky bližního svého, ani služebníka jeho, ani děvky jeho, ani vola jeho, ani osla jeho, ani cožkoli jest bližního tvého.
- ¹⁸ Veškeren pak lid viděl hřímání to a blýskání, a zvuk trouby, a horu kouřící se. To když viděl lid, pohnuli se a stáli zdaleka.
- ¹⁹ A řekli Mojžíšovi: Mluv ty s námi, a poslouchati budeme; a necht' nemluví s námi Bůh, abychom nezemřeli.
- ²⁰ Odpověděl Mojžíš lidu: Nebojte se; nebo pro zkušení vás sám Bůh přišel, aby bázeň jeho byla mezi vámi, abyste nehřešili.
- ²¹ Tedy stál lid zdaleka; Mojžíš pak přistoupil k mráкотě, kdež byl Bůh.
- ²² I řekl Hospodin Mojžíšovi: Tak povíš synům Izraelským: Vy jste sami viděli, že s nebe mluvil jsem s vámi.
- ²³ Protož nevyzdvihujte ničehož ku poctě se mnou; bohů stříbrných a bohů zlatých neučiníte sobě.
- ²⁴ Oltář z země uděláš mi a obětovati budeš na něm zápaly své, a pokojné oběti své, ovce své a voly své. Na kterémkoli místě rozkáži slaviti památku jména svého, přijdu k tobě a požehnám tobě.
- ²⁵ Jestliže mi pak vzděláš oltář kamenný, nedělej ho z kamene tesaného; nebo jestliže pozdvihneš železa na něj, poškrvniš ho.
- ²⁶ Aniž po stupních vstupovati budeš k oltáři mému, aby hanba tvá u něho odkryta nebyla.

KAPITOLA 21

Tito jsou pak soudové, kteréž jim předložíš:

- ² Jestliže koupíš k službě Žida, šest let sloužiti bude, a sedmého odejde svobodný darmo.
- ³ Přišel-li by sám toliko, sám také odejde; pakli měl ženu, vyjde s ním i žena jeho.
- ⁴ Jestliže pán jeho dá mu ženu, a ona zrodí jemu syny neb dcery: žena ta i děti její budou pána jeho, on pak sám toliko odejde.
- ⁵ Pakli by řekl služebník: Miluji pána svého, manželku svou a syny své, nevyjdu svobodný:
- ⁶ Tedy postaví ho pán jeho před soudci, a přivede ho ke dveřím neb k veřeji, a probodne pán jeho ucho jemu špicí; i zůstanet' služebníkem jeho na věky.
- ⁷ Když by pak prodal někdo dceru svou, aby byla děvkou, nevyjdeť tak, jako vycházejí

služebníci.

⁸ Nelíbila-li by se pánu svému, kterýž jí sobě ještě nezasnoubil, dopustí ji vyplatiti. Lidu cizímu nebude míti práva prodati ji, poněvadž zhřešil proti ní.

⁹ Pakli by synu svému ji zasnoubil, učinit' jí tak, jakž obyčej jest činiti dcerám.

¹⁰ A dal-li by mu jinou, z stravy její, oděvu jejího, a přívětivosti manželské nic této neujme.

¹¹ Neudělal-li by nic z toho trojího, vyjde darmo bez stříbra.

¹² Kdo by ubil člověka, až by od toho umřel, smrtí umře.

¹³ Když by pak neukládal o bezživotí jeho, než Bůh dal by jej v ruce jeho: tedy uložím tobě místo, do něhož by takový mohl uteci.

¹⁴ Pakli by kdo tak pyšně sobě počínal proti bližnímu svému, že by ho lstivě zabil, i od oltáře mého odtrhneš jej, aby umřel.

¹⁵ Kdo by otce svého neb matku svou bil, smrtí at' umře.

¹⁶ Kdo by pak, ukradna někoho, prodal jej, a nalezen by byl v ruce jeho, smrtí at' umře.

¹⁷ I ten, kdož by zlořečil otci svému neb mateři své, smrtí at' umře.

¹⁸ Když by se svadili muži, a urazil by který bližního svého kamenem neb pěstí, a ten by neumřel, než složil se na lůži;

¹⁹ A potom by povstal a chodil vně o holi své: již nebude vinen ten, kdož urazil; toliko co zatím obmeškal, to jemu nahradí, a na vyhojení jeho naloží.

²⁰ Když by pak ubil kdo služebníka svého neb děvku svou kyjem, tak že by umřel mu v ruce jeho: pomstou pomštěno bude nad takovým.

²¹ A však jestliže by den neb dva přečkal, neponese pomsty, nebo jej zaplatil.

²² Když by se svadili muži, a urazili ženu těhotnou, tak že by vyšel z ní plod její, však by se zhouba nestala: pokutován bude, jakž by uložil naň muž té ženy, a dá vedlé uznání soudců.

²³ Pakliť by smrt přišla, tedy dáš život za život,

²⁴ Oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu,

²⁵ Spáleninu za spáleninu, ránu za ránu, modřinu za modřinu.

²⁶ Jestliže by kdo urazil služebníka svého v oko, aneb děvku svou v oko, tak že by jej o ně připravil: svobodného jej propustí za oko jeho.

²⁷ Pakli by zub služebníku svému neb zub děvce své vyrazil, svobodného jej propustí za zub jeho.

²⁸ Jestliže by vůl utrkl muže neb ženu, tak že by umřel člověk: ukamenován bude ten vůl, aniž jedno bude maso jeho, však pán vola toho bez viny bude.

²⁹ Než byl-liť by vůl trkavý prvé, a bylo by to osvědčeno pánu jeho, on pak nezavřel by ho, a v tom zabil by muže neb ženu: vůl ten ukamenován bude, a pán jeho také umře.

³⁰ Pakliť mu bude uloženo, aby se vyplatil: tedy dá výplatu za život svůj, jakázkoli na něj uložena bude.

³¹ Buď že by syna utrkl, buď dceru, podlé soudu toho stane se jemu.

³² Jestliže by služebníka vůl ztrkal neb děvku, třiceti lotů stříbra dá pánu jeho, a vůl ten bude ukamenován.

³³ Kdyby kdo odhradil studnici, a neb vykopal někdo studnici, a zase jí nepřikryl, a vpadl by tam vůl neb osel:

³⁴ Pán té studnice nahradí to, a peníze položí pánu jeho, a což se zabilo, to sobě míti bude.

³⁵ A ustrčil-li by vůl něčí vola sousedova, že byl umřel: tedy prodá vola toho živého, a

podělí se penězi jeho; i s zabíjím volem také se rozdělí.

³⁶ Pakli vědíno bylo, že vůl byl trkavý prvé, a nezavřel ho pán jeho: bez výmluvy ať dá vola za vola, a zabíjím ať mu zůstane.

KAPITOLA 22

Jestliže by kdo ukradl vola aneb dobytče, a zabil by je neb prodal: pět volů navrátí za toho vola, a čtvero dobytčat za to dobytče.

² (Jestliže by zloděj zastížen byl při podkopávání a ubit jsa, umřel by: ten, kdo ho ranil, nebude vinen smrtí.

³ Pakli by to ve dne učinil, smrtí vinen bude.) Bez prodlévání ať navrátí; pakli nemá co, prodán bude pro zlodějství své.

⁴ Jestliže nalezena bude v rukou jeho krádež, buď vůl, neb osel, buď dobytče ještě živé, dvénásobně navrátí.

⁵ Jestliže by kdo spásal pole neb vinici, a vpustil hovado své, aby se páslo na cizím poli: což nejlepšího má na poli svém neb vinici své, tím tu škodu nahradí.

⁶ Vyšel-li by oheň, a chytilo by se trní, a shořel by stoh neb stojaté obilí neb pole: nahradí ten, kdož zapálil, to, což shořelo.

⁷ Kdyby někdo dal schovati bližnímu svému peníze neb nádoby, a bylo by ukradeno z domu muže toho, jestliže nalezen bude zloděj, dvojnásobně navrátí.

⁸ Pakli nebude zloděj nalezen, tedy postaven bude pán domu toho před soudce, a přísáhne, že nevztáhl ruky své na věc bližního svého.

⁹ O všelijakou věc, o niž by byla nesnáz, buď o vola neb osla, dobytče neb roucho, pro všelikou věc ztracenou, když by kdo pravil, že to jest: před soudce přijde pře obou dvou; ten, kohož oni vinného usoudí, dvojnásobně navrátí bližnímu svému.

¹⁰ Jestliže by kdo dal bližnímu svému k chování osla neb vola, neb dobytče a jakékoli hovado, a umřelo by neb ochromělo, neb zajato bylo, že žádný neviděl:

¹¹ Přísaha Hospodinova vkročí mezi oba, že nevztáhl ruky své k věci bližního svého; a přijme jej v tom pán věci té, a onen nebude povinen navraceti.

¹² Pakli by krádeží vzato bylo od něho, navrátiti zase má pánu jeho.

¹³ Pakli by udáveno bylo, postaví svědka a nebude povinen upláceti toho, což udáveno jest.

¹⁴ Kdyby pak někdo vypůjčil něčeho od bližního svého, a ochromělo by aneb umřelo v nepřítomnosti pána jeho, bez výmluvy navrátí zase.

¹⁵ Pakli by pán jeho byl s ním, není povinen platiti, poněvadž bylo za peníze najaté, a přišlo za mzdu svou.

¹⁶ Jestliže by kdo namluvil pannu, kteráž není zasnoubena, a spal by s ní: dát jí věno, a vezme ji sobě za manželku.

¹⁷ Pakli by otec její nikoli nechtěl jí dáti jemu, odváží stříbra podle obyčeje věna panenského.

¹⁸ Čarodějníci nedáš živu býti.

¹⁹ Kdo by koli scházel se s hovadem, smrtí ať umře.

²⁰ Kdo by obětoval bohům, kromě samému Hospodinu, jako prokletý vyhlazen bude.

²¹ Příchozímu neučiníš křivdy, aniž utiskneš ho; nebo příchozí byli jste v zemi Egyptské.

²² Žádné vdovy neb sirotka trápati nebudete.

²³ Pakli bez lítosti trápati je budete, a oni by volali ke mně, vězte, že vyslyším křik jejich.

- ²⁴ A rozhněvá se prchlivost má, i zbiji vás mečem; a budou ženy vaše vdovy a děti vaši sirotci.
- ²⁵ Půjčíš-li peněz lidu mému chudému, kterýž jest s tebou: nebudeš jemu jako lichevník, aniž ho lichvou obtížíš.
- ²⁶ Pakli v základu vezmeš roucho bližního svého, do západu slunce jemu je navrátíš.
- ²⁷ Nebo ten jediný má oděv, to jest roucho, jímž přikrývá tělo své, a na němž spí. Když bude volati ke mně, tedy uslyším, nebo jsem milosrdný.
- ²⁸ Soudcům nebudeš utrhati, a knížeti lidu svého zlořečiti nebudeš.
- ²⁹ Z hojnosti obilí, a tekutých věcí svých neobmeškáš prvotin obětovati. Prvorozeného z synů svých mně dáš.
- ³⁰ Tak učiníš s volem svým a s dobytkem svým: Sedm dní bude s matkou svou, dne pak osmého mně je dáš.
- ³¹ Lid svatý budete mi, a nebudete jísti masa z udáveného na poli; psu je vržete.

KAPITOLA 23

Nebudeš vynášeti pověsti lživé. Neklad' s bezbožným ruky své, abys měl býti s ním svědek nepravý.

- ² Nepostoupíš po množství ke zlému, a nebudeš se přimlouvati k rozepři, tak abys se uchýlil po větším počtu k převrácení soudu.
- ³ Ani chudého šanovati nebudeš v při jeho.
- ⁴ Trefil-li bys na vola nepřítele svého neb osla jeho, an bloudí, obrátíš a dovedeš ho k němu.
- ⁵ Uzřel-li bys an osel toho, jenž tě má v nenávisti, leží pod břemenem svým, zdaž se zdržíš, abys mu neměl pomoci? Nýbrž opravdově pomůžeš jemu, spolu s tím, kdož tě v nenávisti má.
- ⁶ Nepřevrátíš soudu chudého svého v jeho při.
- ⁷ Od slova lživého vzdálíš se. Nevinného a spravedlivého nezabiješ, nebo já neospravedlním bezbožného.
- ⁸ Aniž bráti budeš darů, nebo dar oslepuje i prozřetelné, a převrací slova spravedlivých.
- ⁹ Příchozího nebudeš ssužovati; nebo sami znáte, jaký jest život příchozích, poněvadž pohostinu jste byli v zemi Egyptské.
- ¹⁰ Po šest let osívati budeš zemi svou, a shromažďovati úrodu její;
- ¹¹ Sedmého pak léta ponecháš jí, ať odpočine, aby jedli chudí lidu tvého. Co pak zůstane po nich, pojí zvěř polní. Tak uděláš s vinicí svou i s olivovým svým.
- ¹² Šest dní budeš dělati díla svá, dne pak sedmého přestaneš, aby odpočinul vůl tvůj i osel tvůj, a oddechl syn děvky tvé i příchozí.
- ¹³ Ve všech těch věcech, kteréž mluvil jsem vám, ostříhati se budete. Jména bohů cizích ani připomínati nebudete, aniž bude slyšáno z úst tvých.
- ¹⁴ Tříkrát slaviti mi budeš svátek na každý rok.
- ¹⁵ Slavnosti přesnic ostříhati budeš. Sedm dní jísti budeš chleby přesné, jakž jsem přikázal tobě, v čas vyměřený měsíce Abib; nebo v ten vyšel jsi z Egypta. Aniž se ukážete přede mnou prázdní.
- ¹⁶ A držeti budeš slavnost žně, když mi obětovati budeš prvotiny prací svých z toho, což jsi vsel na poli. Slavnost také sklizení držeti budeš při vyjití roku, když sklídíš práce své z pole.

- 17** Třikrát v roce ukáže se každý z tvých pohlaví mužského před tváří Panovníka Hospodina.
- 18** Nebudeš obětovati krve z oběti mé, dokavadž u tebe kvas jest, aniž zůstane tuk slavnosti mé do jitra.
- 19** Prvotiny prvních úrod země své přináseti budeš do domu Hospodina Boha svého. Nebudeš vařiti kozelce v mléku mateře jeho.
- 20** Aj, já pošli anděla před tebou, aby ostříhal tebe na cestě, a přivedl tě na místo, kteréž jsem připravil.
- 21** Šetrně se měj před ním, a poslouvej hlasu jeho. Nepopouzej ho, neboť nepromine přestoupení vašeho, poněvadž jméno mé jest u prostřed něho.
- 22** Nebo budeš-li věrně poslouchati hlasu jeho, a činiti, cožť bych koli řekl: tedy nepřítelem budu nepřátel tvých, a trápiti budu ty, jenž tebe trápí.
- 23** Nebo půjde anděl můj před tebou, a uvede tě do země Amorejského a Hetejského, Ferezejského a Kananejského, Hevejského a Jebuzejského, kteréž vyhladím.
- 24** Nebudeš se klaněti bohům jejich, ani jim sloužiti, aniž dělati budeš tak, jako oni dělají; ale z gruntu vyvrátíš je, a obrazy jejich na kusy stroskoceš.
- 25** Sloužiti pak budete Hospodinu Bohu svému, a požehnát' chlebu tvému i vodám tvým; a odejmu nemoc z prostředku tvého.
- 26** Nebudeť, která by potratila, ani neplodná v zemi tvé; počet dnů tvých doplním.
- 27** Strach svůj pustím před tebou, a předěsím všeliký lid, proti kterémuž vyjdeš, a způsobím to, aby všickni nepřátelé tvoji utíkali před tebou.
- 28** Pošli i sršně před tebou, aby vyhnali Hevea, a Kananea a Hetea před tváří tvou.
- 29** Nevyženu ho od tváří tvé v jednom roce, aby se země neobrátila v poušť, a nerozmnožily se proti tobě šelmy divoké.
- 30** Pomalu vyháněti jej budu od tváří tvé, až bys ty se rozplodil, a dědičně mohl ujíti zemi.
- 31** Položím pak meze tvé od moře Rudého až k moři Filistinskému, a od pouště až k řece; nebo v ruce vaše dám obyvatele země, a vyženeš je od tváří své.
- 32** Neučiníš s nimi a bohy jejich smlouvy.
- 33** Nebudou bydleti v zemi tvé, aby nepřipravili tě k hříchu proti mně, když bys ctil bohy jejich; nebo by to bylo tobě osídlem.

KAPITOLA 24

Mojžíšovi pak řekl: Vstup k Hospodinu ty a Aron, Nádab a Abiu, a sedmdesáte z starších Izraelských, a klaněti se budete zdaleka.

- 2** Sám pak toliko Mojžíš vstoupí k Hospodinu, ale oni se nepřiblíží; aniž lid vstoupí s ním.
- 3** Tedy přišel Mojžíš, a vypravoval lidu všecka slova Hospodinova a všecky soudy. I odpověděl všecken lid jedním hlasem, a řekli: Všecka slova, kteráž mluvil Hospodin, učiníme.
- 4** Napsal pak Mojžíš všecka slova Hospodinova, a vstav ráno, vzdělal oltář pod horou, a dvanácte sloupů podlé počtu dvanáctera pokolení Izraelského.
- 5** A poslal mládence z synů Izraelských, kteříž obětovali zápaly; a obětovali oběti pokojné Hospodinu, totiž voly.
- 6** I vzav Mojžíš polovici krve, vlil do medenic, a polovici druhou vylil na oltář.
- 7** Vzav také knihu smlouvy, četl v uších lidu. Kteříž řekli: Cožkoli mluvil Hospodin, činiti a poslouchati budeme.

- ⁸ Vzal také Mojžíš krev a pokropil lidu a řekl: Ať, krev smlouvy, kterouž učinil s vámi Hospodin při všech těchto věcech.
- ⁹ Potom vstoupili Mojžíš a Aron, Nádad a Abiu a sedmdesáte z starších Izraelských,
- ¹⁰ A viděli Boha Izraelského. A pod nohama jeho bylo jako dílo z kamene zafirového, a jako nebe, když jest jasné.
- ¹¹ Na knížata pak synů Izraelských nevztáhl ruky své, ačkoli viděli Boha, a potom jedli i pili.
- ¹² I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vstup ke mně na horu a buď tam; a dám tobě tabule kamenné, zákon i přikázání, kteráž jsem napsal, abys je učil.
- ¹³ Tedy vstal Mojžíš a Jozue služebník jeho; i vstoupil Mojžíš na horu Boží.
- ¹⁴ Starším pak řekl: Zůstaňte tuto, dokudž se nenavrátime k vám. A teď Aron a Hur jsou s vámi, kdož by měl rozepřít, k nim ať jde.
- ¹⁵ Tedy vstoupil Mojžíš na horu, a přikryl oblak horu.
- ¹⁶ I přebývala sláva Hospodinova na hoře Sinai, a přikryl ji oblak za šest dní; a dne sedmého zavolal na Mojžíše z prostřed oblaku.
- ¹⁷ A tvárnost slávy Hospodinovy byla jako spalující oheň na vrchu hory, před očima synů Izraelských.
- ¹⁸ I všel Mojžíš do prostřed oblaku a vstoupil na horu. A byl Mojžíš na hoře čtyřiceti dní a čtyřiceti nocí.

KAPITOLA 25

I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

- ² Mluv k synům Izraelským, ať mi vybírají oběť vzhůru pozdvižení. Od každého člověka, kterýž by ji z srdce dobrovolně dal, přijměte takovou oběť mou.
- ³ Tatot' pak jest oběť pozdvižení, kterouž budete bráti od nich: Zlato, a stříbro, a měď,
- ⁴ Postavec modrý, šarlat, a červec dvakrát barvený, bílé hedbáví a srsti kozí;
- ⁵ Též kůže skopcové na červeno barvené, a kůže jezevčí, a dříví setim,
- ⁶ Olej k svícení, vonné věci na olej ku pomazování, a pro kadění vonné věci;
- ⁷ Kamení onychinové, a jiné kamení k vsazování do náramníku a náprsníku.
- ⁸ I udělajít' mi svatyni, abych bydlil uprostřed nich.
- ⁹ Vedlé všeho, jakž já ukazuji tobě podobenství stánku a podobenství všech nádob jeho, tak uděláte.
- ¹⁰ Udělají také truhlu z dříví setim. Půl třetího lokte bude dlouhost její, půl druhého lokte širokost její, půl druhého také lokte vysokost její.
- ¹¹ A obložíš ji zlatem čistým, vnitř i zevnitř obložíš ji; a uděláš nad ní vůkol korunu zlatou.
- ¹² Sliješ k ní také čtyři kruhy zlaté, kteréž přiděláš ke čtyřem úhlům jejím, dva totiž kruhy po jedné straně její, a dva kruhy po druhé straně její.
- ¹³ Uděláš k tomu i sochory z dříví setim, a obložíš je zlatem.
- ¹⁴ I uvečeš sochory do kruhů po stranách té truhly, aby na nich nošena byla truhla.
- ¹⁵ V kruzích té truhly budou bývati sochorové; nebudou vytahováni z nich.
- ¹⁶ A dáš do truhly svědectví, kteréž dám tobě.
- ¹⁷ Uděláš i slitovnici z zlata čistého. Půl třetího lokte bude dlouhost její, půl druhého pak lokte širokost její.
- ¹⁸ Uděláš také dva cherubíny zlaté, z taženého zlata uděláš je na dvou koncích slitovnice.

- 19** Uděláš pak cherubína jednoho na jednom konci, a cherubína druhého na druhém konci; na slitovnici uděláte cherubíny na obou koncích jejích.
- 20** A budou mít cherubínové křídla vztažená svrchu, zastírajíce křídly svými slitovnici, a tváři jejich obráceny budou jednoho k druhému; k slitovnici budou tváři cherubínů.
- 21** Dáš pak slitovnici svrchu na truhlu, a do truhly vložíš svědectví, kteréž dám tobě.
- 22** A tam budu přicházeti k tobě, a s tebou z té slitovnice, z prostředku dvou cherubínů, kteříž jsou nad truhlou svědectví, mluvit o všeco, cožť bych poroučeti chtěl k synům Izraelským.
- 23** Uděláš také stůl z dříví setim. Dvou loket bude dlouhost jeho, a na loket šířkost jeho, půl druhého pak lokte vysokost jeho.
- 24** A obložíš jej zlatem čistým, a uděláš mu okolek zlatý vůkol.
- 25** Uděláš také okolo něho lištu čtyř prstů zšíří; a okolek zlatý uděláš okolo té lišty.
- 26** Uděláš u něho i čtyři kruhy zlaté, kteréž vpustíš do čtyř úhlů, kteříž jsou ve čtyřech nohách jeho.
- 27** Pod tou lištou budou kruhové, skrze něž provlačování budou sochorové k nošení stolu.
- 28** Ty pak sochory uděláš z dříví setim, a obložíš je zlatem; i bude stůl nošen na nich.
- 29** Uděláš také misy jeho, a lžice jeho, a přikryvadla jeho, a koflíky jeho, k přikrývání; z čistého zlata naděláš toho.
- 30** A klásti budeš na ten stůl chleby předložení před tvář mou ustavičně.
- 31** Uděláš také svícen z zlata čistého, z taženého zlata ať jest ten svícen; sloupec jeho i prutové jeho, misky jeho a koule jeho, i květové jeho z něho budou.
- 32** A šest prutů vycházeti bude z boků jeho, tři prutové svícnu s jedné strany jeho, a tři prutové s druhé strany jeho.
- 33** Tři misky udělané na způsob pecky mandlové ať jsou na prutu jednom, a koule a květ, a tři misky udělané na způsob pecky mandlové na prutu druhém, a koule a květ; takž i na jiných šesti prutech z svícnu vycházejících.
- 34** Na svícnu také budou čtyři misky udělané na způsob mandlové pecky, a koule jeho, i květové jeho.
- 35** A bude koule pode dvěma pruty z něho, koule též pod druhými dvěma pruty z něho, koule opět pod jinými dvěma pruty z něho; a tak pod šesti pruty vycházejícími z svícna.
- 36** Koule jejich i prutové jejich z něho budou; všecko to z cela kované z zlata čistého.
- 37** Uděláš i sedm lamp na něj; a bude je rozsvěcovati kněz, aby svítily po stranách jeho.
- 38** I utěradla jeho, i nádoby k oharkům jeho z zlata čistého.
- 39** Z centnéře zlata čistého uděláno bude to se vším tím nádobím.
- 40** Hleďž pak, abys udělal podle podobenství toho, kteréž tobě ukázáno jest na hoře.

KAPITOLA 26

Příbytek pak uděláš z desíti čalounů, kteříž budou z bílého hedbáví soukaného, a z postavce modrého, a z šarlatu, a z červce dvakrát barveného; a cherubíny dílem řemeslným uděláš.

2 Dlouhost čalounu jednoho osm a dvaceti loket, a šířkost čalounu jednoho čtyři lokty; míra jedna bude všech čalounů.

3 Pět čalounů spolu spojeno bude jeden s druhým, a pět druhých čalounů též spolu spojeno bude jeden s druhým.

- ⁴ A naděláš i ok z hedbáví modrého po kraji čalounu jednoho na konci, kde se má spojovati s druhým; a tolikéž uděláš na kraji čalounu druhého na konci v spojení druhém.
- ⁵ Padesáte ok uděláš na čalounu jednom, a padesáte ok uděláš po kraji čalounu, kterýmž má připojen býti k druhému; oko jedno proti druhému aby bylo.
- ⁶ Uděláš také padesáte haklíků zlatých a spojíš čalouny jeden s druhým haklíky těmi; a tak bude příbytek jeden.
- ⁷ Nadto uděláš houní z srstí kozích na stánek k přistírání příbytku po vrchu; jedenácte takových houní uděláš.
- ⁸ Dlouhost houně jedné třidceti loktů, a širokost houně jedné čtyř loktů; jednostejná míra těch jedenácti houní bude.
- ⁹ A spojíš pět houní obzvláštně, a šest houní opět obzvláštně, a přehneš na dvě houni šestou napřed v čele stánku.
- ¹⁰ Uděláš pak padesáte ok po kraji houně jedné na konci, kdež se spojovati má, a padesáte ok po kraji houně k spojení druhému.
- ¹¹ Uděláš také haklíků měděných padesát, kteréž vepneš do ok, a spojíš stánek, aby byl jedno.
- ¹² Co pak zbývá houní po přikrytí stánku, totiž půl houně přesahující, převisne při zadní straně příbytku.
- ¹³ A loket s jedné a loket s druhé strany, zbývající na dyl z houní stánku, převisne po stranách příbytku sem i tam, aby jej přikrýval.
- ¹⁴ Uděláš také přikrytí na stánek z koží skopových na červeno barvených, přikrytí také z koží jezevcích svrchu.
- ¹⁵ Naděláš k příbytku i desk stojatých z dříví setim.
- ¹⁶ Desíti loktů dlouhost dsky, a půl druhého lokte širokost dsky jedné.
- ¹⁷ Dva čepy dsky jedna míti bude, podobně jako stupně u schodu zpořádané, jeden proti druhému; tak uděláš u všech desk příbytku.
- ¹⁸ Zděláš pak desky k příbytku, dvadceť desk k straně polední, k větru polednímu.
- ¹⁹ (A čtyřidceť podstavků stříbrných uděláš pod dvadceť desk; dva podstavky pod jednu dsku ke dvěma čepům jejím, a dva podstavky pod dsku druhou pro dva čepy její.)
- ²⁰ Na druhé pak straně příbytku k straně půlnocní dvadceť desk,
- ²¹ A čtyřidceť podstavků jejich stříbrných; dva podstavky pod jednu dsku a dva podstavky pod dsku druhou.
- ²² Na straně také příbytku k západu šest uděláš desk.
- ²³ A dvě dsky uděláš v obou dvou úhlech příbytku;
- ²⁴ Kteréž budou spojené pozpodu, a tolikéž spojené svrchu k jednomu kruhu; tak bude při dvou těch, ve dvou úhlech budou.
- ²⁵ A tak bude osm desk, a podstavkové jejich stříbrní, šestnácte podstavků; dva podstavkové pod dskou jednou a dva podstavkové pod dskou druhou.
- ²⁶ Naděláš také svlaků z dříví setim. Pět jich bude dskám k straně příbytku jedné,
- ²⁷ A pět svlaků dskám při straně příbytku druhé, a pět svlaků dskám k straně západní příbytku dosahující k oběma úhlům.
- ²⁸ Ale prostřední svlak u prostřed desk provleče se od jednoho konce k druhému.
- ²⁹ Ty pak dsky obložíš zlatem, a kruhy k nim uděláš zlaté, do nichž by svlakové byli uvlačováni; a obložíš i svlaky zlatem.
- ³⁰ A tak vyzdvihneš příbytek podlé způsobu toho, kterýž tobě ukázán na hoře.

- ³¹ Uděláš i oponu z postavce modrého, a z šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbáví soukaného; dílem řemeslným uděláš ji s cherubíny.
- ³² A zavěsíš ji na čtyřech sloupích z dříví setim, obložených zlatem, (hákové jejich zlatí), na čtyřech podstavcích stříbrných.
- ³³ A dáš oponu na háky, a vneseš vnitř za oponu truhlu svědectví; a oddělovati vám bude ta opona svatyni od svatyně svatých.
- ³⁴ Položíš také slitovnici na truhlu svědectví v svatyni svatých.
- ³⁵ A postavíš stůl vně před oponou, svícen pak naproti stolu v straně příbytku polední, a stůl dáš na stranu půlnoční.
- ³⁶ A uděláš zastření dveří stánku z postavce modrého a z šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbáví přesukovaného, dílem vyšívaným.
- ³⁷ K zastření pak tomu uděláš pět sloupů z dříví setim, kteréž obložíš zlatem, a hákové jejich zlatí; a sleješ k nim pět podstavků měděných.

KAPITOLA 27

Uděláš také oltář z dříví setim pěti loket zdýlí a pěti loket zšíří; čtverhranatý bude oltář, a tří loket zvýší bude.

² A zděláš mu rohy na čtyřech úhlech jeho; z něho budou rohové jeho; a obložíš jej mědí.

³ Naděláš také k němu hrnců, do kterýchž by popel bral, a lopat a kotlíku, a vidliček a nádob k uhlí. Všecka nádobí jeho z mědi uděláš.

⁴ Uděláš mu i rošt mřežovaný měděný, a u té mříže čtyři kruhy měděné na čtyřech rozích jejích.

⁵ A dáš ji pod okolek oltáře do vnitřku; a bude ta mříže až do polu oltáře.

⁶ Uděláš k tomu oltáři i sochory z dříví setim, a mědí je okuješ.

⁷ A ti sochorové provlečení budou skrze ty kruhy; a budou sochorové ti na obou stranách oltáře, když nošen bude.

⁸ Uděláš jej z desk, aby byl vnitř prázdný; jakž ukázáno tobě na hoře, tak udělají.

⁹ Uděláš také síň příbytku k straně polední; koltry síně té očkovaté budou z bílého hedbáví soukaného; sto loket zdělí ať má kraj jeden.

¹⁰ Sloupů pak bude k nim dvadcet, a podstavků k nim měděných dvadcet; háky na sloupích a přepásaní jich stříbrné.

¹¹ A tak i strana půlnoční na dyl ať má koltry očkovaté sto loket zdýlí, a sloupů svých dvadceti, a podstavků k nim měděných dvadceti; háky na sloupích a přepásaní jich stříbrné.

¹² Na šíř pak té síně k straně západní budou koltry očkovaté padesáti loktů zdýlí, a sloupů k nim deset, a podstavků jejich deset.

¹³ A šíř pak té síně v straně přední na východ bude padesáti loktů.

¹⁴ Patnácti loktů budou koltry očkovaté k straně jedné, sloupové k nim tři, a podstavkové jejich tři.

¹⁵ A k straně druhé patnácti loktů zdýlí budou koltry očkovaté, sloupové jejich tři, a podstavkové jejich tři.

¹⁶ K bráně pak té síně uděláno bude zastření dvadcíti loktů z postavce modrého a šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a bílého hedbáví soukaného, dílem krumpěřským, sloupové k němu čtyři, a podstavkové jejich čtyři.

¹⁷ Všickni sloupové síně vůkol přepásaní budou stříbrem; hákové pak jejich budou

stříbrní, a podstavkové jejich mědění.

18 Dlouhost síně bude sto loket, a šířkost padesáte, všudy jednotejná, vysokost pak pěti loktů, z bílého hedbáví soukaného, a podstavkové budou mědění.

19 Všecka nádobí příbytku, ke vsí službě jeho, a všickni kolíkové jeho, i všickni kolíkové síně z mědi budou.

20 Ty také přikaž synům Izraelským, ať nanesou oleje olivového čistého, vytlačeného k svícení, aby lampy vždycky rozsvěcovány byly.

21 V stánku úmluvy před oponou, kteráž zastíráti bude svědectví, spravovati je budou Aron a synové jeho od večera až do jitra před Hospodinem. Toť bude řád věčný, kterýž zachovávatí budou potomci jejich mezi syny Izraelskými.

KAPITOLA 28

Ty pak přijmi k sobě Arona bratra svého s syny jeho z prostředku synů Izraelských, aby úřad kněžský konali přede mnou: Aron, Nádab, Abiu, Eleazar a Itamar, synové Aronovi.

2 A uděláš roucha svatá Aronovi bratru svému k slávě a k ozdobě.

3 Ty také mluviti budeš se všechněmi umělými řemeslníky, kteréž jsem naplnil duchem moudrosti, aby dělali roucha Aronovi ku posvěcení jeho, v nichž by úřad kněžský konal přede mnou.

4 Tato pak jsou roucha, kteráž udělají, náprsník, náramenník, plášť a sukni s oky, čepici a pás. Takové šaty svaté udělají Aronovi bratru tvému a synům jeho, aby úřad kněžský konali přede mnou.

5 A vezmou řemeslníci zlato a modrý postavec, a šarlat a červec dvakrát barvený a kment.

6 Udělají pak náramenník z zlata, z postavce modrého a šarlatu, z červce dvakrát barveného a hedbáví bílého, přesukovaného dílem řemeslným.

7 Dva vrchní kraje spojená míti bude na dvou koncích svých, a tak se spolu držeti bude.

8 Přepásaní pak přes ten náramenník, kteréž na něm bude, podobné bude dílu jeho; z týchž věcí bude, totiž z zlata, z postavce modrého a z šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a z hedbáví bílého přesukovaného.

9 Vezmeš také dva kameny onychinové, a vyryješ na nich jména synů Izraelských.

10 Šest jmen jejich na kameni jednom, a jmen šest ostatních na kameni druhém, podle pořádku narození jejich.

11 Dílem řemeslníka, kterýž řeže na kameni, a kterýž vyrývá pečetí, vyryješ na těch dvou kameních jména synů Izraelských; do zlata je vsadíš.

12 A položíš dva kameny ty na vrchních krajích náramenníku, kameny pro pamět na syny Izraelské; a nositi bude Aron jména jejich před Hospodinem na obou ramenách svých na památku.

13 Uděláš i haklíky zlaté.

14 A dva řetízky z zlata čistého jednotejně uděláš dílem točeným, a zavěsíš řetízky ty stočené na ty haklíky.

15 Uděláš také náprsník soudu dílem řemeslným, takovým dílem, jako náramenník uděláš jej z zlata, z postavce modrého, z šarlatu, z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbáví přesukovaného.

16 Čtverhraný bude a dvojnásobní; pídí dlouhost, a pídí šířkost jeho bude.

17 A vysadíš jej všudy kamením drahým. Čtyřmi řady ať jest kamení, pořádkem tímto: Sardius, topazius a smaragdus v prvním řadu;

- 18 V druhém pak zpořádaní karbunkulus, zafir a jaspis;
- 19 A v řadu třetím linkurius, achates a ametyst;
- 20 V čtvrtém řadu chryzolit, onychin a beryl. Vsazení budou do zlata v svém pořádku.
- 21 Těch pak kamenů s jmény synů Izraelských bude dvanácte, podlé jmen jejich, dílem řežících pečeti; jeden každý podlé jména svého, pro dvanáctero pokolení budou.
- 22 Uděláš i k náprsníku řetízky jednostejně dílem točeným z zlata čistého.
- 23 Uděláš také k náprsníku dva kroužky zlaté, a dáš je na dva kraje náprsníka.
- 24 A prostrčíš dva řetízky zlaté skrze dva kroužky po krajích náprsníka.
- 25 A druhé konce těch dvou řetízků připeš k haklíkům, a dáš na vrchní kraje náramenníka po předu.
- 26 Uděláš i dva kroužky zlaté, kteréž dáš na dva kraje náprsníka, na tu obrubu jeho, kteráž jest po té straně k náramenníku do vnitřku.
- 27 Uděláš ještě dva jiné kroužky zlaté, kteréž dáš na dvě strany náramenníka zespod po předu naproti spojení jeho, svrchu nad přepásáním náramenníka.
- 28 Tak svíží náprsník ten, kroužky jeho s kroužky náramenníka, tkanicí z postavce modrého, aby byl nad přepásáním náramenníka, a neodevstával náprsník od náramenníka.
- 29 I bude nositi Aron jména synů Izraelských na náprsníku soudu na srdci svém, když vcházeť bude do svatyně, na památku před Hospodinem ustavičně.
- 30 Položíš pak do náprsníku soudu urim a thumim, aby bylo na srdci Aronově, když vcházeť bude před Hospodina; a nositi bude Aron soud synů Izraelských na srdci svém před Hospodinem vždycky.
- 31 Uděláš také plášť pod náramenník, všecken z postavce modrého.
- 32 A bude na vrchu v prostřed něho díra; okolek její všudy vůkol dílem tkaným, jako obojek u pancíře bude, aby se neroztrhl.
- 33 Uděláš i na podolku jeho jablka zrnatá z hedbáví modrého, z šarlatu a z červce dvakrát barveného, na podolku jeho vůkol, a zvonečky zlaté mezi nimi vůkol.
- 34 Zvonček zlatý a jablko zrnaté, opět za tím zvonček zlatý a jablko zrnaté na podolku pláště vůkol.
- 35 A bude to míti na sobě Aron při službách, aby slyšán byl zvuk jeho, když vcházeť bude do svatyně před Hospodina, i když vycházeť bude, aby neumřel.
- 36 Uděláš také plech z zlata čistého, a vyryješ na něm dílem vyrývajících pečeti: Svatost Hospodinu.
- 37 Kterýž dáš na tkanici z modrého postavce, a bude na čepici; napřed na čepici bude.
- 38 I bude nad čelem Aronovým, aby nesl Aron nepravosti posvěcených věcí, kterýchž by posvětili synové Izraelští při všech dařích posvěcených věcí svých; a bude nad čelem jeho vždycky, aby příjemné je činil před Hospodinem.
- 39 Uděláš také sukni z hedbáví bílého vázanou s oky; uděláš i čepici z hedbáví bílého; pás také uděláš dílem krumpéřským.
- 40 Synům také Aronovým zděláš sukně; pasy také jim uděláš a klobouky k slávě a k ozdobě.
- 41 A oblečeš v ně Arona bratra svého a syny jeho s ním, a pomažeš jich, a naplníš ruce jejich, a posvětiš mi jich, aby úřad kněžský konali přede mnou.
- 42 Nadělej jim i košilek lněných k zakrytí nahoty těla; od bedr až do stehů budou.

⁴³ A ať je na sobě mají Aron i synové, když vcházeți budou do stánku úmluvy, aneb když přistupovati budou k oltáři, aby sloužili v svatyni; a neponesou nepravosti, aniž zemrou. Řád tento bude věčný jemu i potomkům jeho po něm.

KAPITOLA 29

Toto také učiníš jim ku posvěcení jich, aby úřad kněžský konali přede mnou: Vezmi volka jednoho ještě mladého a skopce dva bez vady.

² Chleby též přesné a koláče přesné s olejem smíšené, a oplatky přesné polité olejem; z běli pšeničné naděláš toho.

³ A vklada to do koše jednoho, obětovati to budeš v koši, spolu s tím volkem a dvěma skopci.

⁴ Potom Aronovi a synům jeho přistoupiti kážeš ke dveřím stánku úmluvy, a umyješ je vodou.

⁵ A vezma roucha, oblečeš Arona v sukni, a v plášť náležící pod náramenník, a v náramenník, a v náprsník, a přepášeš ho pasem náramenníka.

⁶ Vstavíš i čepici na hlavu jeho, a korunu svatosti vstavíš na čepici.

⁷ Naposledy vezmeš olej pomazání, a vyleje na hlavu jeho, pomažeš ho.

⁸ Potom synům jeho přistoupiti kážeš, a zobláčíš je v sukni.

⁹ A zopasuješ je pasy, Arona i syny jeho, a vstavíš jim čepičky na hlavu. I budouť míti kněžství řádem věčným; a posvětiš ruky Aronovy a ruky synů jeho.

¹⁰ Přivedeš také volka před stánek úmluvy, i vloží Aron a synové jeho ruce své na hlavu volka.

¹¹ A zabiješ volka před Hospodinem u dveří stánku úmluvy.

¹² A nabera krve z volka, pomažeš na rozích oltáře prstem svým, a všecku krev vyleješ k spodku oltáře.

¹³ Vezmeš pak všecken tuk příkrývající droby a branici s jater, a dvě ledviny s tukem, kterýž jest na nich, a zapálíš to na oltáři.

¹⁴ Maso pak z toho volka, a kůži s lejný jeho spálíš ohněm vně za stany; nebo obět za hříchy jest.

¹⁵ Skopce také jednoho vezmeš, a vloží Aron a synové jeho ruce své na hlavu toho skopce.

¹⁶ A zabiješ toho skopce, a nabera krve jeho, pokropíš oltáře na vrchu vůkol.

¹⁷ Skopce pak rozsekáš na kusy, a vymyje droby jeho i nohy, vkladeš je na ty kusy z něho a na hlavu jeho.

¹⁸ A potom všeho skopce zapálíš na oltáři; nebo zápal ten jest Hospodinu vůně příjemná, obět ohnivá jest Hospodinu.

¹⁹ Vezmeš také skopce druhého; i vloží Aron a synové jeho ruce své na hlavu téhož skopce.

²⁰ A zabiješ skopce toho, a vezma krev jeho, pomažeš jí konce ucha Aronova, a konce pravého ucha synů jeho, i palce na pravé ruce jejich, a palce na pravé noze jejich; a vykropíš tu krev na oltář vůkol.

²¹ A vezma krve, kteráž bude na oltáři, a oleje pomazání, pokropíš Arona a roucha jeho i synů jeho a roucha jejich s ním; a budeť posvěcen on i roucho jeho, i synové jeho, a roucho synů jeho s ním.

²² Potom vezmeš z skopce tuk a ocas, a tuk příkrývající droby, a branici s jater, a dvě

ledviny s tukem, kterýž jest na nich, a plece pravé, (nebo skopec naplnění jest),

23 A jeden pecník chleba, a jeden koláč chleba s olejem, a oplatek jeden z koše chlebů přesných, kterýž jest před Hospodinem.

24 A dáš to vše v ruce Aronovy a v ruce synů jeho, a obraceti to budeš sem i tam, aby byla obět obracení před Hospodinem.

25 Potom vezma to z rukou jejich, zapálíš na oltáři v zápal, k vůni příjemné před Hospodinem. Toť jest obět ohnivá Hospodinu.

26 Vezmeš také hrudí z skopce posvěcení, kterýž bude Aronův, a obraceti je budeš sem i tam, aby byla obět obracení před Hospodinem; a budeť na tvůj díl.

27 Posvětiš tedy hrudí obracení, a plece pozdvižení, kteréž obracino a kteréž pozdvihováno bylo z skopce posvěcení, z toho, kterýž bude Aronův, a z toho, kterýž bude synů jeho.

28 A bude to Aronovi a synům jeho právem věčným od synů Izraelských, když obět pozdvižení bude. Nebo pozdvižení bude od synů Izraelských, z obětí jejich pokojných; pozdvižení jejich náleží Hospodinu.

29 Roucha pak svatá, kteráž jsou Aronova, zůstanou synům jeho po něm, aby pomazování byli v nich, a aby posvěcovány byly v nich ruce jejich.

30 Sedm dní bude v nich choditi kněz, kterýž bude na jeho místě z synů jeho, kterýž vcházeť bude do stánku úmluvy, aby sloužil v svatyni.

31 Skopce pak posvěcení vezma, uvaříš maso jeho na místě svatém.

32 A budeť jísti Aron s syny svými maso toho skopce a chléb, kterýž jest v koši u dveří stánku úmluvy.

33 Jísti budou to ti, za něž očištění se stalo ku posvěcení rukou jejich, aby posvěceni byli. Cizí pak nebude jísti, nebo svatá věc jest.

34 Zůstalo-li by co masa posvěcení a chleba až do jitra, spálíš ostatky ohněm; nebude jedno, nebo svatá věc jest.

35 Tak tedy uděláš s Aronem a syny jeho vedlé všeho, což jsem přikázal tobě; za sedm dní posvěcovati budeš rukou jejich.

36 A volka za hřích obětovati budeš na každý den na očištění, a krví za hřích pokropíš oltáře, čině očištění na něm, a pomažeš ho ku posvěcení jeho.

37 Za sedm dní očišťování konati budeš na oltáři, a posvětiš ho, a ten oltář bude nejsvětější. Cokoli dotkne se oltáře, posvěceno bude.

38 A toto jest, což obětovati budeš na oltáři, beránky roční dva, na každý den ustavičně.

39 Jednoho beránka obětovati budeš ráno, a beránka druhého obětovati budeš k večerou.

40 A desátý díl efi běli smíšené s olejem vytlačeným, jehož by bylo s čtvrtý díl hin, a k oběti mokré čtvrtý díl hin vína na jednoho beránka.

41 Tolikéž beránka druhého obětovati budeš k večerou. Jako při oběti suché ranní, a jako při mokré oběti její, tak při této učiníš, aby byla vůně příjemná, obět ohnivá Hospodinu.

42 Zápalná obět tato ustavičná ať jest po všecy věky vaše u dveří stánku úmluvy před Hospodinem, kdež přicházeti budu k vám, abych tam s tebou mluvil.

43 A tam přicházeti budu k synům Izraelským, a posvěceno bude místo slávou mou.

44 Nebo posvětím stánku úmluvy i oltáře; Arona také a synů jeho posvětím, aby mi úřad kněžský konali.

45 A bydliťi budu u prostřed synů Izraelských, a budu jim za Boha.

46 A zvědíť, že já jsem Hospodin Bůh jejich, kterýž jsem je vyvedl z země Egyptské, abych přebýval u prostřed nich, já Hospodin Bůh jejich.

KAPITOLA 30

Uděláš i oltář, na němž by se kadilo; z dříví setim uděláš jej.

² Lokte zdělí, a lokte zšíří, čtverhraný bude, a dvou loket zvýší; z něho budou rohy jeho.

³ Obložíš pak jej zlatem čistým, svrcek jeho i po stranách vůkol i rohy jeho; a uděláš mu korunu zlatou vůkol.

⁴ Po dvou také kruzích zlatých uděláš u něho, pod korunou ve dvou úhlech jeho, po obou stranách jeho; a skrze ně provlečeš sochory, aby nošen byl na nich.

⁵ Ty pak sochory uděláš z dříví setim, a obložíš je zlatem.

⁶ A postavíš jej před oponou, za kterouž jest truhla svědectví, před slitovnicí, kteráž jest nad svědectvím, kdež přicházeti budu k tobě.

⁷ I kaditi bude na něm Aron kadidlem z vonných věcí; každého jitra, když spraví světla, kaditi bude.

⁸ Tolikéž když rozsvítí Aron lampy k večerou, kaditi bude kaděním vonných věcí ustavičně před Hospodinem po rodech vašich.

⁹ Nevložíte na něj kadidla cizího, ani zápalu, ani oběti suché, ani oběti mokré obětovati budete na něm.

¹⁰ Toliko očištění vykoná nad rohy jeho Aron jednou v roce, krví oběti za hřích v den očišťování; jednou v roce očištění vykoná na něm po rodech vašich; svatosvaté jest Hospodinu.

¹¹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka:

¹² Když vyzdvihneš hlavní summu synů Izraelských náležejících ku počtu, dá jeden každý výplatu duše své Hospodinu, když je počítati budeš, aby nebyla na nich rána, když sečteni budou.

¹³ Toto pak dají: Každý z těch, kteří jdou v počet, půl lotu dá, podlé lotu svatyně. (Dvacet peněz platí ten lot.) Půl lotu obět pozdvižení bude Hospodinu.

¹⁴ Kdožkoli jde v počet od dvacíti let a výše, tu obět pozdvižení ať dá Hospodinu.

¹⁵ Bohatý nedá více, a chudý nedá méně, než půl lotu, když dávati budou obět pozdvižení Hospodinu k očištění duší vašich.

¹⁶ A vezma stříbro očištění od synů Izraelských, dáš je na potřeby k službě stánku úmluvy; a bude to synům Izraelským na památku před Hospodinem k očištění duší vašich.

¹⁷ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka:

¹⁸ Uděláš i umyvadlo měděné k umývání a podstavek jeho měděný, a postavíš je mezi stánkem úmluvy a oltářem, a naleješ do něho vody.

¹⁹ Umývati budou z něho Aron i synové jeho ruce své i nohy své.

²⁰ Když vcházejí budou do stánku úmluvy, umývati se budou vodou, aby nezemřeli, aneb když by měli přistupovati k oltáři, aby sloužili, a zapalovali obět ohnivou Hospodinu.

²¹ I budou umývati ruce i nohy své, aby nezemřeli. A bude jim ustanovení toto věčné, Aronovi i semeni jeho po rodech jejich.

²² Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka:

²³ Ty pak vezmi sobě vonných věcí předních: Mirry nejčistší pět set lotů, a skořice vonné polovici toho, totiž dvě stě a padesát, a prustvorce vonného dvě stě a padesát;

²⁴ Kasie pak pět set lotů na váhu svatyně, oleje olivového míru hin.

²⁵ A uděláš z toho olej pomazání svatého, mast nejvýbornější dílem apatykářským. Olej pomazání svatého bude.

²⁶ Pomažeš jím stánku úmluvy i truhly svědectví,

- ²⁷ A stolu i všech nádob k němu, svícnu i všech nádob jeho, i oltáře, na němž se kadí;
- ²⁸ Oltáře také, na němž se pálí oběti, a všech nádob jeho, i umyvadla s podstavkem jeho.
- ²⁹ Tak posvětiš jich, aby byly nejsvětější. Cožkoli dotkne se jich, posvěceno bude.
- ³⁰ Arona také a synů jeho pomazeš, a posvětiš jich, aby úřad kněžský konali přede mnou.
- ³¹ K synům pak Izraelským mluvití budeš, řka: Tento olej pomazání svatého bude mi v národech vašich.
- ³² Tělo člověka nebude mazáno jím, a podle složení jeho neuděláte podobného. Svatýť jest, svatý vám bude.
- ³³ Kdo by koli udělal mast podobnou, a neb mazal by jí cizího, vyhlazen bude z lidu svého.
- ³⁴ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vezmi sobě vonných věcí, balsamu, onychi, galbanu vonného, a kadidla čistého; jednostejná váha toho bude.
- ³⁵ A uděláš z toho kadidlo, složení dílem apatykářským smíšené, čisté a svaté.
- ³⁶ A ztluka to drobně, klásti budeš z něho před svědectvím v stánku úmluvy, kdež přicházeti budu k tobě. Nejsvětější to vám bude.
- ³⁷ Neuděláte sobě kadidla podle složení tohoto, kteréž připravíš; za svatou věc tobě bude pro Hospodina.
- ³⁸ Kdo by koli dělal co podobného k vůni sobě, vyhlazen bude z lidu svého.

KAPITOLA 31

I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

- ² Hle, povolal jsem ze jména Bezeleele, syna Uri, syna Hur, z pokolení Judova.
- ³ A naplnil jsem ho duchem Božím, moudrostí a rozumností, i uměním všelijakého řemesla,
- ⁴ Aby vtipně smyslití uměl, což by koli řemeslně uděláno býti mohlo z zlata a z stříbra i z mědi.
- ⁵ I v řezání kamení drahého k vsazování, i v umělém vysazování na dřevě aby dělal všelijaké dílo.
- ⁶ A aj, já přidal jsem jemu Aholiaba, syna Achisamechova, z pokolení Dan. A v srdci každého vtipného složil jsem moudrost, aby spravili vše, což jsem přikázal tobě:
- ⁷ Stánek úmluvy a truhlu svědectví, a slitovnici, kteráž má býti na ní, i všelijaké nádobí stánku;
- ⁸ Stůl také a nádoby k němu, i svícen čistý se všemi nádobami jeho, a oltář pro kadění;
- ⁹ Též oltář k zápalům se všemi nádobami jeho, a umyvadlo s podstavkem jeho;
- ¹⁰ I roucha k službě, i roucha svatá Aronovi knězi, i roucha synů jeho, aby mi úřad kněžský konali;
- ¹¹ I olej pomazání a kadidlo vonné do svatyně. Všecko tak, jakž jsem přikázal tobě, udělají.
- ¹² Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka:
- ¹³ Ty pak mluv k synům Izraelským a rci: A však sobot mých ostříhati budete. Nebo to znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuji.
- ¹⁴ Protož ostříhati budete soboty, nebo svatá jest vám. Kdož by ji poškvrnil, smrtí umře; a kdo by koli dělal v ní dílo, vyhlazena bude ta duše z prostředku lidu svého.

¹⁵ Šest dní děláno bude dílo, ale v den sedmý sobota odpočinutí jest, svatost Hospodinu. Každý, kdož by dělal dílo v den sobotní, smrtí umře.

¹⁶ Protož ostříhati budou synové Izraelští soboty, tak aby světili sobotu po rodech svých smlouvou věčnou.

¹⁷ Mezi mnou a syny Izraelskými za znamení jest na věčnost; nebo šest dní činil Hospodin nebe i zemi, v den pak sedmý přestal a odpočinul.

¹⁸ I dal Pán Mojžíšovi po dokonání těchto řečí s ním na hoře Sinai dvě dsky svědectví, dsky kamenné, psané prstem Božím.

KAPITOLA 32

Vida pak lid, že by prodléval Mojžíš sstoupiti s hůry, sebrali se proti Aronovi a řekli jemu: Vstaň, udělej nám bohy, kteříž by šli před námi; nebo Mojžíšovi, muži tomu, kterýž vyvedl nás z země Egyptské, nevíme, co se přihodilo.

² I řekl jim Aron: Odejmete náušnice zlaté, kteréž jsou na uších žen vašich, synů vašich i dcer vašich, a přineste ke mně.

³ Tedy strhl všecken lid náušnice zlaté, kteréž byly na uších jejich, a přinesli k Aronovi.

⁴ Kteréžto vzav z rukou jejich, dal je do formy, a udělal z nich tele slité. I řekli: Tito jsou bohové tvoji, Izraeli, kteříž tě vyvedli z země Egyptské.

⁵ Což vida Aron, vzdělal oltář před ním. I volal Aron, a řekl: Slavnost Hospodinova zítra bude.

⁶ A nazejtří vstavše velmi ráno, obětovali zápaly, a přivedli oběti pokojné. I sedl lid, aby jedl a pil, potom vstali, aby hráli.

⁷ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi: Jdi, sstup, nebo porušil se lid tvůj, kterýž jsi vyvedl z země Egyptské.

⁸ Sešli brzo s cesty, kterouž jsem přikázal jim. Udělali sobě tele slité, a klaněli se mu, a obětovali jemu, řkouce: Tito jsou bohové tvoji, Izraeli, kteříž tě vyvedli z země Egyptské.

⁹ Řekl také Hospodin Mojžíšovi: Viděl jsem lid tento, a aj, lid jest tvrdé šíje.

¹⁰ Protož nyní nech mne, abych v hněvě prchlivosti své vyhladil je, tebe pak učiním v národ veliký.

¹¹ I modlil se Mojžíš Hospodinu Bohu svému, a řekl: Pročež, ó Hospodine, rozněcuje se prchlivost tvá na lid tvůj, kterýž jsi vyvedl z země Egyptské v síle veliké a v ruce mocné?

¹² A proč mají mluvit Egyptští, řkouce: Lstivě je vyvedl, aby zmordoval je na horách, a aby vyhladil je se svrchku země? Odvrať se od hněvu prchlivosti své, a lituj zlého, kteréžs uložil uvést na lid svůj.

¹³ Rozpomeň se na Abrahama, Izáka a Izraele, služebníky své, jimž jsi zapřisáhl skrze sebe samého a mluvil jsi jim: Rozmnožím símě vaše jako hvězdy nebeské, a všecku zemi tuto, o kteréž jsem mluvil, dám semeni vašemu, a dědičně obdržíte ji na věky.

¹⁴ I litoval Hospodin zlého, kteréž řekl, že učiní lidu svému.

¹⁵ A obrátiv se Mojžíš, sstoupil s hůry, dvě dsky svědectví maje v rukou svých, dsky po obou stranách psané; s jedné i s druhé strany byly popsané.

¹⁶ A dsky ty dílo Boží byly; písmo také písmo Boží bylo vyryté na dskách.

¹⁷ Uslyšev pak Jozue hlas lidu křičícího, řekl Mojžíšovi: Hřmot boje v táboru jest.

¹⁸ Kterýžto odpověděl: Není to křik vítězcích, ani křik poražených, hlas zpívajících já slyším.

¹⁹ I stalo se, když se přiblížil k stanům, že uzel tele a tance. A rozhněvav se Mojžíš velmi,

povrhl z rukou svých dsky, a rozrazil je pod Horou.

²⁰ Vzal také tele, kteréž byli udělali, a spálil je v ohni, a setřel je až na prach, a vsypav na vodu, dal pít synům Izraelským.

²¹ A řekl Mojžíš Aronovi: Coť učinil lid tento, že jsi uvedl na něj hřích veliký?

²² Odpověděl Aron: Nehněvej se, pane můj. Ty víš, že lid tento k zlému nakloněn jest.

²³ Nebo řekli mi: Udělej nám bohy, kteříž by šli před námi; nebo Mojžíšovi, muži tomu, kterýž vyvedl nás z země Egyptské, nevíme, co se stalo.

²⁴ Jimž jsem odpověděl: Kdo má zlato, strhněte je s sebe. I dali mi, a uvrhl jsem je do ohně, a udělalo se to tele.

²⁵ A vida Mojžíš lid obnažený, že obnažil jej Aron ku potupě před nepřátely, kteříž povstati měli proti nim,

²⁶ Stojte v bráně tábora, řekl: Kdo jest Hospodinův, přístup ke mně. I shromáždili se k němu všickni synové Lévi.

²⁷ Jimž řekl: Tak praví Hospodin Bůh Izraelský: Připaš jeden každý meč svůj k boku svému; přejděte sem i tam od brány tábora k bráně, a zabí jeden každý bratra svého, a každý přítele svého i bližního svého.

²⁸ I učinili synové Lévi podle řeči Mojžíšovy, a padlo jich v ten den z lidu na tři tisíce mužů.

²⁹ Nebo řekl byl Mojžíš: Posvěťtež dnes rukou svých Hospodinu, jeden každý na synu svém a na bratru svém, aby vám dal dnes požehnání.

³⁰ A když bylo nazejtří, řekl Mojžíš lidu: Vy jste zhřešili hříchem velikým. Protož nyní vstoupím k Hospodinu, zda bych ho ukrotil pro hřích váš.

³¹ Tedy navrátiv se Mojžíš k Hospodinu, řekl: Prosím, zhřešilt' jest lid ten hříchem velikým; nebo udělali sobě bohy zlaté.

³² Nyní pak neb odpust' hřích jejich, a pakli nic, vymaž mne, prosím, z knihy své, kteroužs psal.

³³ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Kdo zhřešil proti mně, toho vymaži z knihy své.

³⁴ Protož nyní jdi, veď lid tento, kamž jsem rozkázal tobě. Aj, anděl můj půjde před tebou; v den pak navštívení mého navštívím i na nich hřích jejich.

³⁵ I bil Hospodin lid, proto že učinili tele, kteréž byl udělal Aron.

KAPITOLA 33

I mluvil Hospodin k Mojžíšovi: Jdi, vstup odsud, ty i lid, kterýž jsi vyvedl z země Egyptské do země, kterouž jsem přísáhl Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, řka: Semeni tvému dám ji,

² (A pošli před tebou anděla, a vyženu Kananea, Amorea, Hetea, Ferezea, Hevea a Jebuzea,)

³ Do země oplývající mlékem a strdí. Neboť sám nevstoupím s tebou, proto že lid tvrdé šíje jsi, abych nezahubil tebe na cestě.

⁴ A uslyšav lid řeč tuto přezlou, zámutek nesli, aniž vzal kdo okrasy své na sebe.

⁵ Nebo byl řekl Hospodin Mojžíšovi: Mluv synům Izraelským: Vy jste lid tvrdé šíje; jakž jen jedinou vstoupím mezi vás, zahladím vás. Protož již, slož okrasu svou s sebe, a zvím, co učiniti mám s tebou.

⁶ I svlékli s sebe synové Izraelští okrasy své u hory Oréb.

⁷ Mojžíš pak vzav stánek, rozbil jej sobě vně za stany, vzdáliv se od tábora, a nazval jej stánkem úmluvy. Tedy kdokoli hledal Hospodina, ven choditi musil k stánku úmluvy, kterýž byl vně za stany.

- ⁸ K tomu také, když vycházel Mojžíš k stánku, povstával všecken lid a stál každý u dveří stanu svého, a hleděli za Mojžíšem, dokudž nevšel do stánku.
- ⁹ Bývalo pak toto, že když vcházel Mojžíš do stánku, sstupoval sloup oblakový, a stával u dveří stánku, a mluvil s Mojžíšem.
- ¹⁰ A všecken lid vida sloup oblakový, an stojí u dveří stánku, povstávali všickni, a klaněli se každý u dveří stanu svého.
- ¹¹ A mluvíval Hospodin k Mojžíšovi tváří v tvář, tak jako mluví člověk s přítelem svým. Potom navracel se do tábora, ale služebník jeho Jozue, syn Nun, mládenec, neodcházel z stánku.
- ¹² I řekl Mojžíš Hospodinu: Pohled', ty velíš mi, abych vedl lid tento, a neoznámils mi, koho pošleš se mnou, ještos pravil: Znáš tě ze jména, k tomu také nalezl jsi milost přede mnou.
- ¹³ Již tedy, jestliže jsem jen nalezl milost před tebou, oznam mi, prosím, cestu svou, abych tě poznal, a abych nalezl milost před tebou; a pohled', že národ tento jest lid tvůj.
- ¹⁴ I odpověděl: Tvář má předcházeti vás bude, a dámť odpočinutí.
- ¹⁵ I řekl: Nemá-liť předcházeti nás tvář tvá, nevyvozuj nás odsud.
- ¹⁶ Nebo po čem poznáno bude zde, že jsem nalezl milost před tebou, já i lid tvůj? Zdali ne po tom, když půjdeš s námi, a když oddělení budeme, já a lid tvůj, ode všeho lidu, kterýž jest na tváři země?
- ¹⁷ I řekl Hospodin Mojžíšovi: I tu také věc, kterouž jsi pravil, učiním; nebo jsi nalezl milost přede mnou, a znám tě ze jména.
- ¹⁸ Řekl opět: Okaž mi, prosím, slávu svou.
- ¹⁹ Kterýž odpověděl: Já způsobím to, aby šlo mimo tebe před tváří tvou všecko dobré mé, a zavolám ze jména: Hospodin před tváří tvou. Smiluji se, nad kýmž se smiluji, a slituji se, nad kýmž se slituji.
- ²⁰ Řekl také: Nebudeš moci viděti tváří mé; neboť neužří mne člověk, aby živ zůstal.
- ²¹ I to řekl Hospodin: Aj, místo u mne, a staneš na skále.
- ²² A když tudy půjde sláva má, postavím tě v rozsedině skály, a přikryji tě rukou svou, dokudž nepřejdu.
- ²³ Potom odejmu ruku svou, i uzříš hřbet můj, ale tvář má nebude spatřítina.

KAPITOLA 34

- ¹ I řekl Hospodin k Mojžíšovi: Vyteš sobě dvě dsky kamenné podobné prvním, a napíšeš na dskách těch slova, kteráž byla na dskách prvních, kteréž jsi rozrazil.
- ² Budiž tedy hotov ráno, a vstoupíš v jitře na horu Sinai, a staneš přede mnou na vrchu hory té.
- ³ Žádný at' nevstupuje s tebou, aniž také kdo vidín bude na vší hoře; ani ovce neb volové pásť se budou naproti hoře této.
- ⁴ Tedy Mojžíš vytesal dvě dsky kamenné podobné prvním, a vstav ráno, vstoupil na horu Sinai, jakž mu přikázal Hospodin, a vzal v ruku svou dvě dsky kamenné.
- ⁵ I sstoupil Hospodin v oblaku, a stál s ním tam, a zavolal ze jména: HOSPODIN.
- ⁶ Nebo pomíjeje Hospodin tvář jeho, volal: Hospodin, Hospodin, Bůh silný, lítostivý a milostivý, dlouhočekající a hojný v milosrdenství a pravdě,
- ⁷ Milosrdenství čině tisícům, odpouštěje nepravost a přestoupení i hřích, a kterýž nikoli neospravedlňuje vinného, navštěvuje nepravost otců na synech, a na synech synů do

třetího i čtvrtého pokolení.

⁸ Mojžíš pak rychle sklonil hlavu k zemi, a poklonu učinil.

⁹ A řekl: Prosím, našel-li jsem milost v očích tvých, Pane, nechť jde, prosím, Pán u prostřed nás, nebo lid jest tvrdé šíje, a milostiv buď nepravosti naší a hříchu našemu, a měj nás za dědictví.

¹⁰ Kterýžto řekl: Aj, já učiním smlouvu přede vším lidem tvým. Učiním divné věci, kteréž nejsou učiněny na vší zemi a ve všech národech, a viděti bude všecken lid, (mezi nimiž jsi,) skutky Hospodinovy; nebo hrozné bude to, což já učiním s tebou.

¹¹ Zachovej to, což já dnes tobě přikazuji. Aj, já vyženu před tváří tvou Amorea a Kananea, Hetea a Ferezea, Hevea a Jebuzea.

¹² Varuj se pak, abys nečinil smlouvy s obyvateli země té, do kteréž vejdeš, ať by nebyli osídlem u prostřed tebe.

¹³ Ale zboříte oltáře jejich, a modly jejich polámete, a jejich háje posekáte.

¹⁴ Nebo nebudeš se klaněti Bohu jinému, proto že Hospodin jest, jméno má horlivý, Bůh silný, horlivý jest.

¹⁵ Nevcházej v smlouvu s obyvateli země té, aby když by smilnili, jdouce po bozích svých, a obětovali bohům svým, nepovolali tě, a jedl bys z oběti jejich.

¹⁶ A abys nebral ze dcer jeho synům svým, i smilnily by dcery jejich, jdouce po bozích svých, a naučily by smilniti syny tvé, jdouce po bozích svých.

¹⁷ Bohů slitých neuděláš sobě.

¹⁸ Slavnost přesnic zachovávatí budeš. Za sedm dní jísti budeš chleby nekvašené, jakž jsem přikázal tobě, v čas vyměřený měsíce Abib; nebo měsíce toho vyšel jsi z Egypta.

¹⁹ Všecko což otvírá život, mé jest, i všeliký samec v dobytku tvém, prvorozený z volů a ovcí.

²⁰ Ale prvorozené osle vyplatíš dobytčetem; pakli bys nevyplatil, šíji zlomíš jemu. Každého prvorozeného z synů svých vyplatíš, aniž ukáží se přede mnou prázdní.

²¹ Šest dní pracovati budeš, dne pak sedmého přestaneš; v čas orání i žně přestaneš.

²² A učiníš sobě slavnost téhodnů, svátek prvotin žně pšeničné a slavnost klizení po vyjití každého roku.

²³ Tříkrát v roce ukáže se každý z vás pohlaví mužského před obličejem Panovníka Hospodina, Boha Izraelského.

²⁴ Nebo vyvrhu národy od tváří tvé a rozšířím meze tvé, aniž kdo sáhne na zemi tvou, když vstoupíš, abys se ukázal před Hospodinem Bohem svým tříkrát v roce.

²⁵ Nebudeš obětovati krve oběti mé, dokavadž u tebe kvas jest, aniž zůstane do jitra obět slavnosti Fáze.

²⁶ Prvotiny prvních úrod země své přináseti budeš do domu Hospodina Boha svého. Nebudeš vařiti kozelce v mléce matky jeho.

²⁷ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Napiš sobě slova tato; nebo podlé slov těch učinil jsem smlouvu s tebou a s Izraelem.

²⁸ Byl pak tam s Hospodinem čtyřidceti dní a čtyřidceti nocí, chleba nejedl a vody nepil; a napsal na deskách slova té smlouvy, totiž deset slov.

²⁹ I stalo se, když sstupoval Mojžíš s hory Sinai, (a měl dvě dsky svědectví v rukou svých, když sstupoval s hory), nevěděl, že by se stkvěla kůže tváří jeho, když mluvil s ním.

³⁰ A viděl Aron i všickni synové Izraelští Mojžíše, a aj, stkvěla se kůže tváří jeho, a nesměli přistoupiti k němu.

³¹ Ale Mojžíš zavolal jich, a navrátili se k němu Aron i všechna knížata shromáždění toho, a

mluvil Mojžíš s nimi.

³² Potom přišli také k němu všickni synové Izraelští, jimžto přikázal všecko, což s ním mluvil Hospodin na hoře Sinai.

³³ Dokudž pak mluvil Mojžíš s nimi, měl zástěru na tváři své.

³⁴ Ale když vcházel Mojžíš před tvář Hospodina, aby mluvil s ním, odjímal zástěru, dokudž nevyšel. Vyšel pak, mluvil synům Izraelským, což mu bylo rozkázáno.

³⁵ Tedy viděli synové Izraelští tvář Mojžíšovu, že se stkvěla kůže tváři jeho. A kladl zase Mojžíš zástěru na tvář svou, dokudž nevcházel, aby mluvil s ním.

KAPITOLA 35

Tedy svolal Mojžíš všecko shromáždění synů Izraelských, a řekl jim: Tato jsou slova, kteráž přikázal vám Hospodin, abyste je činili.

² Šest dní děláno bude dílo, ale v sedmý den mějte svátek, sobotu odpočínutí Hospodinova. Kdo by dělal v něm dílo, umře.

³ Nezanítíte ohně nikdež v příbytcích svých v den sobotní.

⁴ Mluvil také Mojžíš ke všemu shromáždění synů Izraelských takto: Toto jest slovo, kteréž přikázal Hospodin, řka:

⁵ Sebeřte z sebe obět pozdvižení Hospodinu. Každý, kdož jest ochotný v srdci svém, přinese tu obět Hospodinu: Zlato, stříbro a měď,

⁶ A postavec modrý, a šarlat, a červec dvakrát barvený, a bílé hedbáví, a kozí srsti;

⁷ Též kůže skopců na červeno barvené, a kůže jezevčí, a dříví setim,

⁸ A olej k svícení a vonné věci na olej ku pomazání a pro kadění vonné,

⁹ A kamení onychinové, a jiné kamení k vsazování do náramenníku a náprsníku.

¹⁰ A všickni, kdož jsou vtipní mezi vámi, přijdou a dělati budou, cožkoli přikázal Hospodin:

¹¹ Příbytek, stánek jeho i přikrytí jeho a háky jeho, dsky jeho, svlaky jeho, sloupy jeho i podstavky jeho;

¹² Truhlu s sochory jejími, slitovnici a oponu zastření;

¹³ Stůl i sochory k němu se všemi nádobami jeho, i chléb předložení;

¹⁴ A svícen k svícení s nádobami jeho i lampy jeho, a olej k svícení;

¹⁵ Též oltář pro kadění a sochory jeho, i olej pomazání a kadidlo z vonných věcí, i zastření dveří v příbytku;

¹⁶ Oltář k zápalu a rošt jeho měděný a sochory jeho, i všecka nádoby jeho, i umyvadlo s podstavkem jeho;

¹⁷ Koltry očkované k síni, sloupy její a podstavky její, i zastření brány do síně;

¹⁸ Kolíky k příbytku, a kolíky síně s provázky jejich;

¹⁹ Roucha k službě, k přísluhování v svatyni, i roucho svaté Arona kněze, i roucho synů jeho k konání úřadu kněžského.

²⁰ Vyšlo tedy všecko shromáždění synů Izraelských od tváři Mojžíšovy,

²¹ A přišli, každý muž, kteréhož ponuklo srdce jeho, a každý, v němž duch jeho byl dobrovolný, a přinesli obět pozdvižení Hospodinu, k dílu stánku úmluvy a ke vší službě jeho, i k rouchu svatému.

²² Přicházeli muži i ženy, každý, kdož byl ochotný v srdci, a přinášeli spinadla, a náušnice, a prsteny, a záponky z pravých rukou, všelijaké nádoby zlaté, a kdožkoli obětoval obět zlata Hospodinu.

- ²³ Každý, kdož měl postavec modrý a šarlat, a červec dvakrát barvený, a bílé hedbáví a kozí srsti, a kůže skopců na červeno barvené, a kůže jezevčí, přinesl to.
- ²⁴ Kdokoli obětoval obět stříbra a mědi, přinášeli to za obět pozdvižení Hospodinu; každý také, kdo měl dříví setím, ke všelikému dílu služebnosti, přinášeli je.
- ²⁵ Ano i všechny ženy vtipné rukama svýma předly, a přinesly, co napředly, postavec modrý a šarlat, a červec dvakrát barvený a bílé hedbáví.
- ²⁶ Všecky pak ženy, kterýchž ponuklo srdce jejich, aby předly uměle, předly srsti kozí.
- ²⁷ Knížata pak přinášeli kamení onychinové, a jiné kamení k vsazování do náramenníku a náprsníku,
- ²⁸ Též vonné věci a olej k svícení, a k oleji pomazání, a k vonnému kadidlu.
- ²⁹ Každý muž i žena, v nichž ochotné srdce jejich bylo k tomu, aby přinášeli potřeby ke všelikému dílu, kteréž byl přikázal dělati Hospodin skrze Mojžíše, přinášeli synové Izraelští obět dobrovolnou Hospodinu.
- ³⁰ Tedy řekl Mojžíš synům Izraelským: Pohledte, povolal ze jména Hospodin Bezeleele, syna Uri, syna Hur, z pokolení Judova.
- ³¹ A naplnil ho duchem Božím, moudrostí, rozumností i uměním všelijakého řemesla,
- ³² Aby vtipně smyslití uměl, jak by se co dělati mělo na zlatu a stříbru a mědi,
- ³³ I v řemeslném strojení kamenů k vsazování, i v díle od dřeva, aby dělal všelijakým řemeslem vtipným.
- ³⁴ Dal nadto v srdce jeho i to, aby učiti mohl on i Aholiab, syn Achisamechův z pokolení Dan.
- ³⁵ Naplnil je moudrostí srdce, aby dělali všelijaké dílo tesařské a řemeslné, i krumpěřské a vytkávané z postavce modrého a šarlatsu, a červce dvakrát barveného, a bílého hedbáví, a aby dělali všelijaké dílo a vymýšleli vtipné věci.

KAPITOLA 36

Tedy dělal Bezeleel a Aholiab i všeliký muž vtipný, jimž dal Hospodin moudrost a rozumnost, aby uměli dělati všeliké dílo k službě svatyně, všechno, což přikázal Hospodin.

² Povolal pak Mojžíš Bezeleele a Aholiaba i každého muže vtipného, v jehož srdce dal Hospodin moudrost, každého také, kohož ponoukalo srdce jeho, aby přistoupil ku práci díla toho.

³ A vzali od Mojžíše všechny dary, kteréž přinesli synové Izraelští k dílu služebnému svatyně, aby dělali je. Ale oni vždy předce přinášeli k němu každého jitra dary dobrovolné.

⁴ Tedy přišli všickni vtipní dělníci díla svatyně, každý od díla svého, kteréž dělali,

⁵ A mluvili k Mojžíšovi těmi slovy: Mnohem více přináší lid, nežli potřebí jest k děláni díla, kteréž přikázal Hospodin dělati.

⁶ I rozkázal Mojžíš, aby provoláno bylo v vojště takto: Muž ani žena, žádný nepřinášej více oběti k svatyni. I zbráněno jest lidu, aby nenosili.

⁷ Nebo měli potřeb hojně dosti k děláni všelikého díla, tak že zbývalo.

⁸ I dělal každý vtipný z dělníků těch dílo to, příbytek z desíti čalounů, kteříž byli z bílého hedbáví přesukovaného, a z postavce modrého a šarlatsu, a z červce dvakrát barveného, cherubíny dílem řemeslným udělal na nich.

⁹ Dlouhost čalounu jednoho osm a dvaceti loktů, a čtyř loktů širokost čalounu jednoho; všickni čalounové byli jednotejné míry.

¹⁰ Potom spojil pět čalounů jeden s druhým, a pět jiných čalounů spojil jeden s druhým.

- ¹¹ Nadělal i ok z hedbáví modrého po kraji čalounu jednoho na konci, kde se spojovati má s druhým, a tolikéž udělal na kraji čalounu druhého na konci v spojení druhém.
- ¹² Padesáte ok udělal na čalounu jednom, a padesáte ok udělal po kraji čalounu, kterýmž připojen byl k druhému; oko jedno proti druhému bylo.
- ¹³ Udělal i padesáte haklíků zlatých a spojil čalouny jeden s druhým haklíky těmi; a tak udělán jest příbytek jeden.
- ¹⁴ Nadto nadělal houní z srstí kozích na stánek, k přistírání příbytku po vrchu; jedenácte houní udělal.
- ¹⁵ Dlouhost houně jedné třidceti loktů, a širokost houně jedné čtyř loktů; jednotejná míra byla těch jedenácti houní.
- ¹⁶ A spojil pět houní obzvláštně, a šest houní obzvláštně.
- ¹⁷ Udělal také padesáte ok po kraji houně na konci, kdež se spojovati má, a padesáte ok udělal po kraji houně v spojení druhém.
- ¹⁸ Udělal k tomu haklíků měděných padesáte k spojení stánku, aby byl jedno.
- ¹⁹ Nadto udělal přikrytí stánku z koží skopcových na červeno barvených, a přikrytí z koží jezevčích svrchu.
- ²⁰ Nadělal k příbytku i desk z dříví setim stojatých.
- ²¹ Desíti loktů dlouhost dsky, a půl druhého širokost dsky každé.
- ²² Dva čepy měla dška jedna, podobně jako stupně u schodu spořádané, jeden proti druhému; tak udělal u všech desk příbytku.
- ²³ Zdělal i dsky k příbytku, dvadceť desk k straně polední, k větru polednímu.
- ²⁴ A čtyřidceť podstavků stříbrných udělal pode dvadceť desk, dva podstavky pod jednu dsku ke dvěma čepům jejím, a dva podstavky pod dsku druhou pro dva čepy její.
- ²⁵ Na druhé pak straně příbytku k straně půlnoční udělal dvadceť desk,
- ²⁶ A čtyřidceť podstavků jejich stříbrných, dva podstavky pod jednu dsku a dva podstavky pod dsku druhou.
- ²⁷ Na straně pak příbytku k západu udělal šest desk.
- ²⁸ Dvě dsky udělal v úhlech po obou stranách příbytku.
- ²⁹ A byly spojené po spodu a tolikéž spojené svrchu k jednomu kruhu; tak udělal po obou stranách ve dvou úhlech.
- ³⁰ A tak bylo osm desk a podstavků jejich stříbrných šestnácte, dva podstavkové pod každou dskou.
- ³¹ Nadělal i svlaků z dříví setim, pět ke dskám straně příbytku jedné,
- ³² A pět svlaků ke dskám druhé strany příbytku, a pět svlaků ke dskám strany příbytku západní, dosahujících k oběma úhlům.
- ³³ A svlak prostřední udělal, aby šel po prostředku desk od jednoho kraje k druhému.
- ³⁴ Dsky pak obložil zlatem a kruhy jejich udělal z zlata, aby v nich svlaky byly; a obložil svlaky zlatem.
- ³⁵ Udělal také oponu z postavce modrého a šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbáví přesukovaného; dílem řemeslným udělal ji s figurami cherubínů.
- ³⁶ A udělal pro ni čtyři sloupy z dříví setim, a obložil je zlatem; hákové pak jejich byli zlatí, a slil k nim čtyři podstavky stříbrné.
- ³⁷ Udělal také zastření ke dveřům stánku z postavce modrého, z šarlatu a z červce

dvakrát barveného a z bílého hedbáví přesukovaného, dílem krumpěřským,

³⁸ A sloupů k tomu zastření pět s háky jejich, (obložil pak makovice a přepásaní jich zlatem), a podstavků pět měděných.

KAPITOLA 37

Udělal také Bezeleel truhlu z dříví setim, jejíž dlouhost byla půl třetího lokte, a půl druhého lokte širokost, vysokost také půl druhého lokte.

² A obložil ji zlatem čistým vnitř i zevnitř, a udělal jí korunu zlatou vůkol.

³ Slil jí také čtyři kruhy zlaté ke čtyřem úhlům jejím, dva totiž kruhy po jedné straně její, a dva kruhy po druhé straně její.

⁴ Zdělal i sochory z dříví setim a obložil je zlatem.

⁵ A uvlékl sochory do kruhů po stranách truhly; aby na nich nošena byla truhla.

⁶ Udělal také slitovnici z zlata čistého. Půl třetího lokte byla dlouhost její, a půl druhého lokte širokost její.

⁷ Udělal i dva cherubíny z zlata, z taženého zlata udělal je na dvou koncích slitovnice,

⁸ Cherubína jednoho na jednom konci a cherubína druhého na druhém konci; na slitovnici udělal cherubíny, na obou koncích jejich.

⁹ Ti pak cherubínové měli křídla vztažená svrchu nad ní, zastírajíce křídly svými slitovnici; a tváři jejich byly obráceny jedna k druhé, k slitovnici byly obráceny tváři cherubínů.

¹⁰ Udělal i stůl z dříví setim. Dvou loket byla dlouhost jeho a na loket širokost jeho, půl druhého pak lokte vysokost.

¹¹ A obložil jej zlatem čistým, i korunu zlatou udělal mu vůkol.

¹² Udělal mu i lištu dlani zšíří vůkol, a udělal korunu zlatou okolo té lišty.

¹³ Slil také k němu čtyři kruhy zlaté a vpustil je do čtyř úhlů, kteříž byli na čtyřech nohách jeho.

¹⁴ Proti té liště byli kruhové, skrze něž by provlačováni byli sochorové k nošení stolu.

¹⁵ Udělal i sochory z dříví setim, kteréžto obložil zlatem k nošení stolu.

¹⁶ A zdělal nádoby, kteréž byly na stole, misy jeho a lžice jeho, a koflíky jeho, a přikryvadla k přikrývání z čistého zlata.

¹⁷ Udělal také svícen z zlata čistého, z taženého zlata udělal svícen; sloupec jeho i prutové jeho, misky jeho, koule jeho i květové jeho z něho byli.

¹⁸ Šest pak prutů bylo po stranách jeho, tři prutové s jedné strany jeho, a tři prutové s druhé strany jeho.

¹⁹ Tři misky na způsob pecky mandlové udělány byly na prutu jednom, a koule a květ, a tři misky na způsob pecky mandlové udělány na prutu druhém, a koule a květ; tak i na jiných šesti prutech z svícnu vycházejících.

²⁰ Na svícnu také byly čtyři misky, udělané na způsob mandlové pecky, a koule jeho i květové jeho.

²¹ A byla koule pode dvěma pruty z něho, a koule druhá pode dvěma pruty z něho, a koule třetí pode dvěma pruty z něho, a tak pod šesti pruty vycházejícími z něho.

²² Koule jejich i prutové jejich z něho byli, všechno hned jedním tažením z zlata čistého.

²³ Udělal i lamp jeho sedm, i utěradla jeho, i nádoby k oharkům jeho z zlata čistého.

²⁴ Z centnéře zlata čistého udělal jej se vším tím nádobím.

²⁵ Udělal také oltář pro kadění z dříví setim, lokte zdělí a lokte zšíří, čtverhraný, dvou pak

loket zvýší; z něho byli rohové jeho.

²⁶ A obložil jej zlatem čistým, svrček jeho i po stranách vůkol, i rohy jeho; a udělal mu korunu zlatou vůkol.

²⁷ Po dvou podobně kruzích zlatých udělal u něho, pod korunou ve dvou úhlech jeho, po dvou stranách jeho, skrze něž by provlačováni byli sochorové, aby nošen byl na nich.

²⁸ A zdělal ty sochory z dříví setim, a obložil je zlatem.

²⁹ Nadělal také oleje pomazání svatého, a kadidla z vonných věcí, čistého, dílem apatykářským.

KAPITOLA 38

Udělal také oltář k zápalu z dříví setim, pěti loket zdělí a pěti loket zšíří, čtverhraný, a tři loket zvýší.

² A zdělal mu rohy na čtyřech úhlech jeho; z něho byli rohové jeho, a obložil jej mědí.

³ Nadělal také všelijakých nádob k oltáři, hrnců a lopat, a kotlíků a vidliček, a nádob jeho k uhlí; všecka nádobí jeho udělal měděná.

⁴ Udělal k oltáři i rošt mřežovaný, měděný, pod okolkem oltáře dole, až do prostřed něho.

⁵ A slil čtyři kruhy na čtyřech krajích k roštu měděnému, v nichž by sochorové bývali.

⁶ Sochory pak udělal z dříví setim a obložil je mědí.

⁷ A uvlékl ty sochory do těch kruhů po obou stranách oltáře k nošení jeho na nich; prázdný z prken udělal jej.

⁸ Udělal též umyvadlo měděné, a podstavek jeho měděný z zrcadel houfně přicházejících žen, kteréž přicházely ke dveřím stánku úmluvy.

⁹ Udělal také síň k straně polední; koltry očkovaté síně té z bílého hedbáví přesukovaného na sto loket,

¹⁰ Sloupů jejich dvadceti, a k nim podstavků dvadceti z mědi, háky na sloupích, a přepásání jejich z stříbra.

¹¹ Tolikéž k straně půlnoční koltry na sto loket, sloupů k nim dvadceti a podstavků jejich dvadceti z mědi, háky na sloupích a přepásání jejich z stříbra.

¹² K straně pak západní koltry očkovaté na padesáte loket, sloupů k nim deset a podstavků jejich deset, háky na sloupích a přepásání jejich z stříbra.

¹³ A v straně přední na východ padesáti loktů,

¹⁴ Koltry očkovaté patnácti loktů byly při straně jedné, sloupové k nim tři, a podstavkové jejich tři.

¹⁵ A k straně druhé, u brány síně té, jakž tam, tak tuto, koltry očkovaté patnácti loktů, sloupové k nim tři a podstavkové jejich tři.

¹⁶ Všecky koltry síně vůkol očkovaté z bílého hedbáví přesukovaného.

¹⁷ Podstavkové pak sloupů z mědi, hákové na sloupích a přepásání jich z stříbra, a obložení makovic jejich z stříbra; všickni také sloupové síně přepásání byli stříbrem.

¹⁸ Zastření pak brány sínce dílem krumpéřským z postavce modrého a šarlátu, a červce dvakrát barveného a hedbáví bílého přesukovaného; dlouhost jeho dvadceti loktů, výsost pak šířky pěti loktů, jako i jiných koltr síně očkovatých.

¹⁹ A sloupové k ní čtyři a podstavkové jejich čtyři z mědi, hákové jejich stříbrní, a obložení makovic jejich a přepásání jejich z stříbra.

²⁰ Všickni pak kolíkové příbytku a síně vůkol byli z mědi.

- ²¹ Tyto jsou věci vyčtené k příbytku, příbytku svědectví, kteréž jsou vyčteny podle rozkázání Mojžíšova, skrze Itamara, syna Arona kněze, k službě Levitů.
- ²² A Bezeleel, syn Uri, syna Hur, z pokolení Juda, udělal všechny tyto věci, kteréž přikázal Hospodin Mojžíšovi;
- ²³ A s ním Aholiab, syn Achisamechův z pokolení Dan, tesař a vtipný řemeslník, a krumpěř na modrém postavci a šarlatu, a červci dvakrát barveném a kmentu.
- ²⁴ Všeho zlata vynaloženého na samo dílo, na všechno dílo svatyně, (bylo pak zlato obětované), devět a dvaceti centnéřů, a sedm set třidceti lotů podle váhy svatyně.
- ²⁵ Stříbra pak od těch, jenž náležejí ku počtu shromáždění, sto centnéřů, a tisíc sedm set sedmdesáte pět lotů podle váhy svatyně.
- ²⁶ Půl lotu z každé hlavy podle váhy svatyně, ode všech jdoucích v počet od dvadcíti let a výše, jichž bylo šestkrát sto tisíc, tři tisíce pět set a padesáte.
- ²⁷ A bylo sto centnéřů stříbra k slévání podstavků svatyně a podstavků opony; sto podstavků ze sta centnéřů, centnéř do podstavku.
- ²⁸ A z tisíce sedmi set sedmdesáti pěti lotů udělal háky na sloupy, a obložil makovice jejich a přepásal je.
- ²⁹ Mědi pak obětované bylo sedmdesáte centnéřů a dva tisíce a čtyři sta lotů.
- ³⁰ A udělal z ní podstavky ke dveřím stánku svědectví a oltář měděný, a rošt měděný k němu, a všechny nádoby oltáře,
- ³¹ A podstavky síně vůkol a podstavky brány síně, všechny také kolíky příbytku a všechny kolíky síně vůkol.

KAPITOLA 39

Z modrého pak postavce a šarlatu a červce dvakrát barveného udělali roucha k službě, k přisluhování v svatyni. Udělali i roucho svaté, kteréž by bylo Aronovi, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.

² A udělal náramenník z zlata, postavce modrého a šarlatu, a červce dvakrát barveného, a bílého hedbáví přesukovaného.

³ I nadělali plíšků zlatých, a nastříhali z nich nití, aby jimi províjeli skrze modrý postavce a šarlat, a červec dvakrát barvený a bílé hedbáví, dílem řemeslným.

⁴ Náramky u něho udělali tak, aby se jeden s druhým spojit mohl; na dvou krajích svých spojoval se.

⁵ Přepásání také náramenníka, kteréž bylo na něm, z týchž věcí bylo a týmž dílem, z zlata, postavce modrého a šarlatu a červce dvakrát barveného, a bílého hedbáví přesukovaného, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.

⁶ Přisadili i kamení onychinové, vložené a vsazené do zlata, řezané tak, jako ryty bývají pečeti, s jmény synů Izraelských.

⁷ A vložil je na vrchní kraje náramenníku, aby byli kamenové pro paměť na syny Izraelské, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.

⁸ Udělal i náprsník dílem řemeslným, takovým dílem jako náramenník, z zlata, postavce modrého a šarlatu, a červce dvakrát barveného, a bílého hedbáví přesukovaného.

⁹ Čtverhranatý byl; dvojnásobní udělali náprsník, na píd zdělí, a na píd zšíří, dvojnásobní.

¹⁰ A vysadili jej čtyřmi řady kamení drahého pořádkem tímto: Sardius, topazius a smaragdus v řadu prvním;

¹¹ V řadu pak druhém karbunkulus, zafir a jaspis;

- 12 A v řadu třetím linkurius, achates a ametyst;
- 13 A v čtvrtém řadu chrysolit, onychin a beryl, vložení a vsazení do zlata v svém pořádku.
- 14 Těch pak kamenů s jmény synů Izraelských bylo dvanácte vedlé jmen jejich, vyrytých, jako pečet ryta bývá, každý vedlé jména svého pro dvanáctero pokolení.
- 15 Udělali i k náprsníku řetízky jednostejné, dílem točeným z zlata čistého.
- 16 Udělali také dva haklíky zlaté, a dva kroužky zlaté, a připjali ty dva kroužky na dvou krajích náprsníku.
- 17 A prostrčili dva řetízky zlaté skrze dva kroužky na krajích náprsníku.
- 18 Druhé pak dva konce dvou řetízků vpjali do dvou těch haklíků, a dali je na vrchní kraje náramenníku po předu.
- 19 Udělali též dva kroužky zlaté, kteréž dali na dva kraje náprsníku, na té obrubě jeho, kteráž byla po straně náramenníka po spodu.
- 20 Udělali ještě dva jiné kroužky zlaté, kteréž dali na dvě strany náramenníka zespod po předu, proti spojení jeho, kteréž jest nad přepásáním náramenníka.
- 21 I přivázali náprsník od kroužků jeho k kroužkům toho náramenníka tkanicí hedbáví modrého, aby byl nad přepásáním náramenníka, a aby neodevstával náprsník od náramenníka, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.
- 22 Udělal také plášť náležející k náramenníku, dílem vytkávaným, všecken z postavce modrého,
- 23 A díru u prostřed pláště, jako díra v pancíři; okolek byl po kraji jejím vůkol, aby se neroztrhl.
- 24 Udělali také na podolku pláště jablka zrnatá z postavce modrého a šarlatu, a červce dvakrát barveného, a bílého hedbáví přesukovaného.
- 25 Nadělali i zvonečků z zlata čistého, a z zavěšovali zvonečky ty mezi jablky zrnatými u podolku pláště vůkol, u prostřed mezi jablky zrnatými;
- 26 Zvonček a jablko zrnaté, opět za tím zvonček a jablko zrnaté u podolku pláště vůkol, k užívání toho při službě, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.
- 27 Potom udělali sukni z bílého hedbáví dílem vytkávaným, Aronovi a synům jeho.
- 28 I čepici z bílého hedbáví, a klobouky ozdobné z bílého hedbáví, a košilky tenké z bílého hedbáví přesukovaného,
- 29 Pás také z bílého hedbáví přesukovaného, a postavce modrého a šarlatu, a červce dvakrát barveného, dílem krumpěřským, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi,
- 30 Udělali i plech koruny svaté z zlata čistého, a napsali na něm písmo dílem vyrývajících pečeti: Svatost Hospodinu.
- 31 A dali do něho tkanici z hedbáví modrého, aby přivázán byl k čepici na hoře, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.
- 32 A tak dokonáno jest všecko dílo příbytku stánku úmluvy; a učinili synové Izraelští všecko, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učinili,
- 33 A přinesli příbytek ten k Mojžíšovi, stánek i všecka nádobí jeho, háky jeho, dsky jeho, svlaky jeho, i sloupy jeho a podstavky jeho,
- 34 Přikrytí také z koží skopových na červeno barvených, a přikrytí z koží jezevčích i oponu zastření,
- 35 Truhlu svědectví s sochory jejími i slitovnici,
- 36 Stůl, všecka nádobí jeho i chléb předložený,
- 37 Svícen čistý, lampy jeho, lampy zpořádané, i všecka nádobí jeho, i olej k svícení,
- 38 Též oltář zlatý a olej pomazání a kadidlo z vonných věcí a zastření ke dveřům stánku,

- ³⁹ Oltář měděný a rošt jeho měděný, sochory jeho a všecka nádobí jeho, i umyvadlo a podstavky jeho,
- ⁴⁰ Očkovaté koltry síně a sloupy k nim s podstavky jejich, i zastření k bráně té síně, provazy také její a kolíky i všecka nádobí k službě příbytku, k stánku úmluvy,
- ⁴¹ Roucha k službě, k přisluhování v svatyni, roucho svaté Arona kněze i roucho synů jeho k konání úřadu kněžského.
- ⁴² Vedle všeho, což přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak udělali synové Izraelští všechno to dílo.
- ⁴³ A viděl Mojžíš všechno to dílo, a aj, udělali je, jakž byl přikázal Hospodin, tak udělali. I požehnal jim Mojžíš.

KAPITOLA 40

Potom mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

- ² V den měsíce prvního, prvního dne téhož měsíce vyzdvihneš příbytek, stánek úmluvy.
- ³ A postavíš tam truhlu svědectví a zastřeš ji oponou.
- ⁴ Vneseš i stůl a zřídíš řád jeho, vneseš také svícen a rozsvítíš lampy jeho.
- ⁵ Postavíš též oltář zlatý pro kadění naproti truhle svědectví, a zavěsisť zastření ve dveřích příbytku.
- ⁶ Potom postavíš oltář k zápalům přede dveřmi příbytku stánku úmluvy.
- ⁷ Postavíš také umyvadlo mezi stánkem úmluvy a mezi oltářem, do něhož naleješ vody.
- ⁸ Naposledy vyzdvihneš síň vůkol a zavěsisť zastření brány síně.
- ⁹ Tedy vezmeš olej pomazání a pomažeš příbytek a všech věcí, kteréž v něm jsou, a posvětitš ho i všech nádob jeho, a bude svatý.
- ¹⁰ Pomažeš i oltáře zápalu a všech nádob jeho a posvětitš oltáře, a budeť oltář svatý.
- ¹¹ Pomažeš také umyvadla a podstavku jeho, a posvětitš ho.
- ¹² A přistoupiti kážeš Aronovi i synům jeho ke dveřím stánku svědectví, a umyješ je vodou.
- ¹³ A oblečeš Arona v roucha svatá a pomažeš ho a posvětitš ho, aby úřad kněžský konal přede mnou.
- ¹⁴ Synům také jeho přistoupiti kážeš, a zobláčíš je v sukně.
- ¹⁵ A pomažeš jich, tak jako jsi pomazal otce jejich, aby úřad kněžský konali přede mnou, aby jim bylo pomazání jejich toto k kněžství věčnému po rodech jejich.
- ¹⁶ I učinil Mojžíš tak. Všecko, jakž mu rozkázal Hospodin, tak učinil.
- ¹⁷ I stalo se měsíce prvního léta druhého, prvního dne měsíce, že vyzdvižen jest příbytek.
- ¹⁸ Mojžíš tedy vyzdvihl příbytek a podložil podstavky jeho a postavil dsky jeho, a provlékl svlaky jeho, a vyzdvihl sloupy jeho.
- ¹⁹ Potom postavil stánek v příbytku a dal přikrytí stánku svrchu na něj, jakož mu byl přikázal Hospodin.
- ²⁰ A vzav svědectví, vložil je do truhly, uvlékl také sochory k truhle a dal slitovnici svrchu na truhlu.
- ²¹ I vnesl truhlu do příbytku a zavěsil oponu zastření, a zastřel truhlu svědectví, jakož byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.
- ²² Postavil i stůl v stánku úmluvy k straně příbytku půlnoční, vně před oponou.
- ²³ A zřídil na něm zpořádání chlebů před Hospodinem, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi.

- 24** A postavil svícen v stánku úmluvy naproti stolu, v straně příbytku ku poledni.
- 25** A rozsvítil lampy před Hospodinem, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi.
- 26** Postavil také oltář zlatý v stánku úmluvy před oponou,
- 27** A kadil na něm kadidlem vonným, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi.
- 28** Zavěsil také zastření dveří příbytku.
- 29** A oltář zápalu postavil ke dveřům příbytku stánku úmluvy, a obětoval na něm oběti zápalné a suché, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi.
- 30** A postavil umyvadlo mezi stánkem úmluvy a mezi oltářem, do něhož nalil vody k umývání.
- 31** A umýval z něho Mojžíš, Aron a synové jeho ruce své i nohy své.
- 32** Když vcházeli do stánku úmluvy, a když přistupovali k oltáři, umývali se, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi.
- 33** Naposledy vyzdvihl síň vůkol příbytku a oltáře, a zavěsil zastření brány síně. A tak dokonal Mojžíš dílo to.
- 34** Tedy přikryl oblak stánek úmluvy, a sláva Hospodinova naplnila příbytek.
- 35** A nemohl Mojžíš vjíti do stánku úmluvy; nebo byl nad ním oblak, a sláva Hospodinova naplnila příbytek.
- 36** Když pak odnášel se oblak s příbytku, brali se synové Izraelští po všech taženích svých.
- 37** Pakli se neodnášel oblak, nehýbali se až do dne, v němž se zdvihl.
- 38** A byl oblak Hospodinův nad příbytkem ve dne, a oheň býval v noci na něm, před očima všeho domu Izraelského ve všech taženích jejich.

For other languages please go to **www.wordproject.org**